

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็ก
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็ก ได้นำการจัดทำและทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ เพื่อให้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาภูมิภาค รวมทั้ง แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีกลุ่มจังหวัด เพื่อบูรณาการแผนงาน โครงการ กิจกรรม และงบประมาณในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขององค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็ก และสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็ก ได้พิจารณาอนุมัติแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) โดยให้ความเห็นชอบในการประชุมสภา สมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔ แล้วนั้น

เพื่อให้การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็ก เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและถูกต้อง ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๔ จึงขอประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพื่อใช้เป็นแนวทาง ในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อไป

ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(นางปฎิมา สังฆะมณี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็ก

คำนำ

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็ก เป็นส่วนหนึ่งของระบบการวางแผนพัฒนาตำบลมวกเหล็ก ที่สอดคล้องและเชื่อมโยง กับแผนพัฒนาทุกระดับ ตั้งแต่แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด ตลอดจนแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด โดยในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็ก ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาครอบคลุมทั้ง ๕ ด้าน ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการเมือง และการบริหาร และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นฯ เพื่อให้แผนงาน/โครงการที่กำหนดไว้ สามารถแก้ไขปัญหาและสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็กให้มากที่สุด

องค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็ก หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็กฉบับนี้ จะเป็นแนวทางการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีและตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็ก ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็ก

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	
๑. ด้านกายภาพ	๑
๒. ด้านการเมือง/การปกครอง	๓
๓. ประชากร	๔
๔. สภาพทางสังคม	๔
๕. ระบบบริการพื้นฐาน	๕
๖. ระบบเศรษฐกิจ	๖
๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๗
๘. ทรัพยากรธรรมชาติ	๗
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๘
๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๐
๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	๔๕
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๕๐
๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	
๒.๑ บัญชีสรุปโครงการพัฒนา (แบบ ผ. ๐๑)	๕๑
๒.๒ รายละเอียดโครงการพัฒนา (แบบ ผ. ๐๒)	๕๕
๒.๓ รายละเอียดโครงการพัฒนา (แบบ ผ. ๐๒/๑)	๑๒๙
๒.๔ บัญชีครุภัณฑ์	๑๔๔
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	
๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๑๔๕
๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ	๑๔๘
๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น	๑๕๒
๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๑๕๒

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
ขององค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็ก

หลักการและเหตุผล

ตามที่ องค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็ก ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ และหนังสือกระทรวงมหาดไทยด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๗๕๐๗ ลง วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓

ระเบียบ/กฎหมาย

๑. ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“แผนพัฒนาท้องถิ่น” หมายความว่า แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนด วิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาการปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนพัฒนาชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่ จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าและให้หมายความรวมถึงการ เพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น

“โครงการพัฒนา” หมายความว่า โครงการที่ดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

๒. ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๒ เพื่อประโยชน์ประชาชน การ เพิ่มเติมพร้อมเหตุผลและความจำเป็นเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการ ตามขั้นตอน ดังนี้

(๑) คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่เพิ่มเติมพร้อมเหตุผลและความจำเป็นเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

(๒) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประชาคมท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่เพิ่มเติม สำหรับขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ส่งร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เพิ่มเติมให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ด้วย

“เมื่อแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เพิ่มเติมได้รับความเห็นชอบจากสภาท้องถิ่นแล้วให้ส่งแผนพัฒนาท้องถิ่นดังกล่าวให้ผู้บริหารท้องถิ่นประกาศใช้ พร้อมทั้งปิดประกาศให้ประชาชนทราบโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นประกาศใช้”

“ข้อ ๒๒/๑ เพื่อประโยชน์ของประชาชน การเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้ส่งร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เปลี่ยนแปลงให้ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณา ตำบลพิจารณาตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล และ องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

“ข้อ ๒๒/๒ ในกรณีการเพิ่มหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับโครงการพระราชดำริ งานรัฐพิธี รัฐพิธี นโยบาย และนโยบายกระทรวงมหาดไทย ให้เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้สร้างแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ ด้วย และเมื่อแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงได้รับความเห็นชอบแล้ว ให้ปิดประกาศให้ประชาชน ทราบโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นชอบการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนา ท้องถิ่นดังกล่าว”

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็ก จึงได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) นี้ขึ้น เพื่อให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับปัญหา ความต้องการของประชาชน สามารถแก้ปัญหาความจำเป็นเร่งด่วนทันต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน เป็นสำคัญ อีกทั้งใช้เป็นกรอบในการพิจารณาจัดสรรงบประมาณต่อไป

นางปฎิมา สังฆะมณี

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็ก

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไป และข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็ก มีที่ตั้งอยู่เลขที่ ๒๓๔ หมู่ที่ ๒ บ้านท่ามะปรางค์ ตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี ซึ่งห่างจากอำเภอมวกเหล็กไปตามถนนสายมวกเหล็ก-วังม่วง โดยมีระยะห่างจากอำเภอมวกเหล็ก ประมาณ ๑ กิโลเมตร โดยมีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลแสงพัน ตำบลคำพราน ของอำเภอวังม่วง จังหวัดสระบุรี

ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลมิตรภาพ อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลท่าคล้อ อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศ ขององค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็ก มีลักษณะเป็นที่ราบสูง สลับภูเขา มีธาร น้ำไหล ผ่าน ป่าดิบชื้นสลับป่าเบญจพรรณที่ยังคงความสมบูรณ์ ตลอดเส้นทาง ตำบลมวกเหล็ก ตั้งอยู่ทางภาคกลางตอนบน

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ/อุณหภูมิ

ตำบลมวกเหล็ก มีลักษณะอากาศแบบฝนเมืองร้อนเฉพาะ มีฝนน้อยและแห้งแล้งในฤดูหนาว อุณหภูมิค่อนข้างสูงในฤดูร้อน อากาศหนาวเย็นในฤดูหนาว มีฝนตกชุกช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยตลอดปีได้ ๑,๑๙๑ มิลลิเมตร อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีเท่ากับ ๒๖ องศาเซลเซียส ช่วงเดือนเมษายนเป็นเดือนที่มีอากาศร้อนจัดที่สุด และช่วงฤดูหนาวอากาศจะหนาวที่สุดในเดือนมกราคม อากาศเปลี่ยนแปลงไปตามฤดู ซึ่งมี ๓ ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน แต่บางครั้งเกิดพายุฝนฟ้าคะนองและลมกระโชกแรงก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน เรียกว่า “พายุฤดูร้อน” อากาศร้อน จะมีอุณหภูมิระหว่าง ๒๘-๒๙ องศาเซลเซียส ร้อนจัด มีอุณหภูมิประมาณ ๓๗ องศาเซลเซียสขึ้นไป

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม – ตุลาคม ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดพาเอาความชื้นจากทะเลและมหาสมุทรเข้ามา ทำให้เกิดฤดูฝน และอาจเกิดอุทกภัยรุนแรงในบริเวณพื้นที่ใกล้แหล่งน้ำลำคลอง

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่พฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดพาเอาความหนาวเย็นมาจากตอนเหนือของทวีปเอเชีย ทำให้เกิดฤดูหนาว อากาศแปรปรวนไม่แน่นอน อาจเริ่มมีอากาศเย็นหรืออาจยังมีฝนฟ้าคะนอง อากาศหนาว อุณหภูมิต่ำสุด ประมาณ ๑๕ องศา

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดิน โดยทั่วไปพบดินเหนียว ดินเหนียวปนทรายแป้งที่มีการระบายน้ำเหลวหรือค่อนข้างเหลว สำหรับดินเหนียวที่มีการระบายน้ำดีและมีความลาดชัน เหมาะสำหรับปลูกพืชไร่ และพืชสวน บางแห่งพบชั้นกรวดหนาแน่นอยู่ตื้น และบางแห่งถูกกักกร่อน ส่วนที่มีความลาดชันสูงๆ จะเป็นภูเขาบางแห่ง พบชั้นหินพื้นอยู่ตื้นซึ่งใช้เป็นป่า

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีแหล่งน้ำที่ใช้สำหรับ อุปโภค-บริโภค และแหล่งน้ำที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ และได้ดำเนินการปรับปรุงก่อสร้างขึ้นใหม่ เพื่อให้เพียงพอกับการอุปโภคและบริโภคของประชาชน ดังนี้

๑. แม่น้ำธรรมชาติไหลผ่านเรียกว่า คลองมวกเหล็ก จำนวน ๑ สาย
๒. ฝาย จำนวน ๔ แห่ง
๓. บ่อบาดาล จำนวน ๘๕ แห่ง
๔. บ่อดิน จำนวน ๑๕ แห่ง
๕. ประปาหมู่บ้าน จำนวน ๓๕ แห่ง
๖. สระน้ำ จำนวน ๖๘ แห่ง
๗. อ่างเก็บน้ำ จำนวน ๕ แห่ง
๘. โรงสูบน้ำ จำนวน ๑ แห่ง

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

เป็นป่าสงวนแห่งชาติ เขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย สภาพป่าโดยทั่วไปเป็นป่าปลูก เนื่องจากแต่เดิมเป็นพื้นที่ที่ถูกบุกรุกทำลายมาก่อน ต่อมาจึงได้รับการปลูกป่าเพื่อฟื้นฟู บางพื้นที่เป็นป่าที่กำลังฟื้นตัวตามธรรมชาติ สังคมพืชในอุทยานแห่งชาติสามารถแบ่งออกได้เป็น ๓ ประเภทหลัก ได้แก่ ป่าดิบชื้นห้วยป่าเบญจพรรณ และป่าปลูก

ป่าดงดิบ พบได้เฉพาะบริเวณที่อยู่ติดลำห้วยมวกเหล็ก และขึ้นกระจายเป็นหย่อมๆ ตามแนวลำน้ำ พันธุ์ไม้ที่พบได้แก่ ไส้แก่น้ำไคร้ย่อย มะแฟน ยางนา ตะเคียนทอง ยมหอม กระทิง สัตตบรรณ อบเชย มะเดื่อ สารภี เถียงพรา้งนางแอ มะหาด เป็นต้น, พันธุ์พืชที่ขึ้นในน้ำและที่ขึ้นได้แก่ ตะไคร้ น้ำ สันตะวา ตีปสีน้ำ บัวสาย เฟินก้านดำ กูดเขากวาง กอรั้งกา ตีนตุ๊กแก เป็นต้น, ไม้เถาได้แก่ นมตำเลีย สะบ้า กระเช้าผีมืด แสลงพัน เครืออ่อน บันไดลิง และหวายชนิดต่างๆ นอกจากนี้ยังพบพืชอิงอาศัย เช่น ข้าหลวงหลังลาย กระแตไต่ไม้ เอื้องกระเระร้อน เป็นต้น

ป่าเบญจพรรณ พบอยู่ในบริเวณตอนกลางของพื้นที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย สภาพป่าส่วนใหญ่เป็นป่าที่กำลังฟื้นตัวตามธรรมชาติ เรือนยอดแบ่งได้ ๒ ชั้น ไม้ชั้นบนที่สำคัญ คือ ประดู่ป่า สำโรง กะพี้ จั้วป่า ตะคร้ำ หว่า แสมสาร มะเดื่อ ไม้ชั้นรองได้แก่ โมกหลวง ตีนนก แควหางค่าง ปีบหนามคนทา หนามมะเค็ด ฯลฯ นอกจากนี้ยังพบไม้ป่า ไม้คาย ขึ้นทั่วไปในพื้นที่ ส่วนพืชพื้นล่างและพืชคลุมดินประกอบด้วยกล้าไม้ของไม้ชั้นรองและไม้พุ่มเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ยังพบหญ้าคาขึ้นเป็นกลุ่มในบางพื้นที่

ป่าปลูก จัดเป็นสังคมของพืชหลักอุทยานฯ เนื่องจากพื้นที่ดั้งเดิมได้ถูกทำลาย ดังที่กล่าวมาแล้ว สังคมชนิดนี้มีกระถินยักษ์เป็นไม้เด่น แต่บางพื้นที่อุทยานฯ ได้มีการปลูกพืชไม้ดั้งเดิมเพื่อเสริมสภาพป่า พันธุ์ไม้บริเวณนั้นจะมีความหลากหลายคล้ายสังคมป่าเบญจพรรณ

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ท้องที่ตำบลมวกเหล็ก มีการแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๒ ท้องถิ่น ได้แก่ เขตการปกครองของเทศบาลตำบลมวกเหล็ก จำนวนพื้นที่ ๔.๕๐ ตารางกิโลเมตรและเขตการปกครองของ องค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็ก มีพื้นที่ทั้งหมด ๑๐๑ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๖๓,๑๒๕ ไร่

จำนวนหมู่บ้านในเขตการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็กทั้งสิ้น ๑๓ หมู่บ้าน ยกเว้น หมู่ที่ ๓ บ้านมวกเหล็ก ซึ่งมีพื้นที่บางส่วนอยู่ในเขตการปกครองของเทศบาลตำบลมวกเหล็ก โดยมีรายละเอียดพื้นที่และผู้ปกครองท้องที่ของหมู่บ้านในเขตการปกครอง ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนพื้นที่ (ไร่)	กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน
๑	บ้านหมาก	๒,๕๐๐	ผู้ใหญ่ เสนอ เฟลิศจันติก
๒	บ้านท่ามะปราง	๔,๓๗๕	ผู้ใหญ่ ปัญจกร ข้าพลอย
๓	บ้านมวกเหล็ก	๑,๙๗๕	ผู้ใหญ่ ณัฐนันท์ ลิ้มโสภิตพรรณ
๔	บ้านหวลาด	๒,๕๐๐	ผู้ใหญ่ ขวัญเพชร อบอุ้น
๕	บ้านหินลับ	๓,๑๒๕	ผู้ใหญ่ สกฤต ยะธาตุ
๖	บ้านซับประดู่	๖,๘๗๕	ผู้ใหญ่ บุญสิตา รัตนติลก ณ ภูเก็ต
๗	บ้านหลังเขา	๙,๓๗๕	กำนัน จิระเดช ปิ่นแก้ว
๘	บ้านโชคชัยพัฒนา	๓,๑๒๕	ผู้ใหญ่ สิทธิชัย ชัยธีรศักดิ์
๙	บ้านแก่งหรุ	๓,๑๒๕	ผู้ใหญ่ ธงชัย เหยิงโฮม
๑๐	บ้านซับอิจิ	๓,๑๒๕	ผู้ใหญ่วิญญู แพทย์เสลา
๑๑	บ้านปากคลอง	๓,๑๒๕	ผู้ใหญ่ประจวบ แวงวรรณ
๑๒	บ้านเขาไม้เกวียน	๙,๓๗๕	ผู้ใหญ่เบญมาศ จันทภูมิ
๑๓	บ้านท่าเสา	๑๐,๖๒๕	ผู้ใหญ่สุวัธ แก่นเพชร

๒.๒ การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน มีจำนวน ๑๓ หมู่บ้าน หากมีการเลือกตั้งในคราวหน้า จะมีผู้บริหารท้องถิ่น (นายกองค์การบริหารส่วนตำบล) จำนวน ๑ คน จะมีการเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละ ๒ คน ๑๓ หมู่บ้าน รวมเป็น ๒๖ คน

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

จำนวนครัวเรือนในพื้นที่ตำบลมวกเหล็ก รวมทั้งสิ้น ๔,๗๐๖ ครัวเรือน รวมประชากรทั้งสิ้น ๙,๑๘๖ คน แยกเป็นชาย ๔,๕๖๖ คน เป็นหญิง ๔,๖๒๐ คน (ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๔)

หมู่บ้าน	จำนวนบ้าน (หลัง)	รวม
หมู่ที่ ๑ บ้านหมาก	๖๒๙	๔,๖๕๕
หมู่ที่ ๒ บ้านท่ามะปราง	๑,๒๖๒	
หมู่ที่ ๓ บ้านมวกเหล็ก	๔๐๒	
หมู่ที่ ๔ บ้านเขวลาด	๓๔๗	
หมู่ที่ ๕ บ้านหินลับ	๑๘๒	
หมู่ที่ ๖ บ้านซับประดู่	๒๓๑	
หมู่ที่ ๗ บ้านหลังเขา	๔๙๐	
หมู่ที่ ๘ บ้านโชคชัยพัฒนา	๑๙๖	
หมู่ที่ ๙ บ้านแก่งหรุ	๑๖๘	
หมู่ที่ ๑๐ บ้านซับอิฐ	๑๑๖	
หมู่ที่ ๑๑ บ้านปากคลอง	๑๕๑	
หมู่ที่ ๑๒ บ้านเขาไม้แก้วียน	๒๔๑	
หมู่ที่ ๑๓ บ้านท่าเสา	๒๓๘	

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

จำนวนประชากร ชาย ทั้งหมด ๔,๕๐๗ คน

จำนวนประชากร หญิง ทั้งหมด ๔,๕๙๗ คน

ประชากรที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี จำนวน ๑,๖๓๓ คน เป็นชาย ๘๒๘ คน หญิง ๘๐๕ คน

ประชากรที่มีอายุระหว่าง ๑๕-๑๗ ปี จำนวน ๓๕๗ คน เป็นชาย ๑๘๖ คน หญิง ๑๗๑ คน

ประชากรที่มีอายุระหว่าง ๑๘-๖๐ ปี จำนวน ๕,๙๑๖ คน เป็นชาย ๒,๙๓๖ คน หญิง ๒,๙๘๐ คน

ประชากรที่มีอายุระหว่าง ๖๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๑,๔๓๐ คน ชาย ๖๗๔ คน หญิง ๗๕๖ คน

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

๑. ศูนย์เด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็ก จัดตั้งเอง จำนวน ๓ แห่ง

๒. โรงเรียนประถมศึกษา ๔ แห่ง ได้แก่

๑. โรงเรียนวัดบ้านหมาก ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑

๒. โรงเรียนไทยรับวิทยา ๖๘ (วัดเขวลาด) (ขยายโอกาสสอนถึงระดับมัธยมศึกษา) ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๔

๓. โรงเรียนบ้านหลังเขา หมู่ที่ ๗

๔. โรงเรียนบ้านเขาไม้แก้วียน (ขยายโอกาสสอนถึงระดับมัธยมศึกษา) หมู่ที่ ๑๒

๓. มหาวิทยาลัยเอกชน ๑ แห่ง : มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก

๔.๒ สาธารณสุข

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.)	๓	แห่ง
๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เจ็ดสาวน้อย		หมู่ที่ ๔
๒. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล หลังเขา		หมู่ที่ ๗
๓. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล หินลับ		หมู่ที่ ๕

๔.๓ อาชญากรรม

-

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติด ได้จัดโครงการเพื่อรองรับปัญหายาเสพติด ร่วมกับที่ทำการปกครองอำเภอ มวกเหล็กเป็นประจำทุกปี

๔.๕ สังคมสงเคราะห์

มีกองสวัสดิการสังคม ให้การช่วยเหลือด้านสังคมสงเคราะห์

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

- ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๐๘๙, ๒๔๔๔
- ทางหลวงชนบท หมายเลข ๔๐๒๙
- ถนนลาดยาง ๘ สาย ได้แก่
  - (๑) สายมวกเหล็ก - วังม่วง
  - (๒) สายมวกเหล็ก - ชับน้อยเหนือ
  - (๓) สายแก่งคอย - วังม่วง
  - (๔) สายหมู่ ๓ - บ้านมอเมเกลือ
  - (๕) สายวัดตาเพ็ง
  - (๖) สายบ้านปากคลอง - บ้านดงน้ำจ๋า
  - (๗) สาย หมู่ ๔ - หมู่ ๗
  - (๘) สายสถานีอนามัย - บ้านหินลับ
- ถนนคอนกรีต ภายในหมู่บ้าน จำนวน ๘๐ เส้น
- ถนนลูกรัง และถนนดิน ภายในหมู่บ้าน จำนวน ๑๙ เส้น
- รถประจำทางสำหรับใช้โดยสาร จำนวน ๒ สาย ได้แก่
  - (๑) สายสระบุรี - แก่งคอย - มวกเหล็ก - วังม่วง - ชับสนุ่น
  - (๒) สายสระบุรี - แก่งคอย - มวกเหล็ก - น้ำตกเจ็ดสาวน้อย
- ทางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือผ่าน สถานีรถไฟหินลับ (หมู่ที่ ๕ บ้านหินลับ)

๕.๒ การไฟฟ้า

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า ร้อยละ ๙๐ ของครัวเรือนทั้งหมด ซึ่งทุกหมู่บ้านของเขตองค์การบริหาร ส่วนตำบลมวกเหล็ก มีไฟฟ้าเข้าถึงทุกหมู่บ้าน ยังขาดอยู่บางหลังคาเรือนที่ปลุกขึ้นมาใหม่ และห่างไกล

๕.๓ การประปา

ใช้ระบบประปาบาดาลหมู่บ้าน ยกเว้นหมู่ที่ ๒ บ้านท่ามะปราง และบางส่วนของหมู่ ๓ บ้านมวกเหล็ก ใช้ระบบประปาภูมิภาค

๕.๔ โทรศัพท์ : ปัจจุบันทุกหมู่บ้าน ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นส่วนใหญ่
- เครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบ วันทูคอล , ดีแทค , ทรูมูฟ

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือกาขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์
- ไปรษณีย์ หรือขนส่งเอกชน Kerry , Flash Express , J&T Express

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

- ราษฎรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๘๐ ประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรม ได้แก่ ปลูกพืชไร่ พืชสวน และเลี้ยงสัตว์
- อาชีพส่วนตัว และรับจ้าง

๖.๒ การประมง

๖.๓ การปศุสัตว์

- เลี้ยงโคนม

๖.๔ การบริการ

- บริการนวดแผนไทย ที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหลังเขา หมู่ที่ ๗
- บริการที่พัก รีสอร์ทในพื้นที่ จำนวน ๕ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

- อุทยานแห่งชาติต่อน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

๖.๖ อุตสาหกรรม

- อุตสาหกรรมโรงงานผลิตปูน บริษัทที่พีโอจำกัด ในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๕ บ้านหินลับ

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

- กลุ่มแม่บ้าน ๑๓ กลุ่ม/หมู่บ้าน

๖.๘ แรงงาน

- ราษฎรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๘๐ ประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรม ได้แก่ ปลูกพืชไร่ พืชสวน และเลี้ยงสัตว์
- อาชีพส่วนตัว และรับจ้าง

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

- วัด/สำนักสงฆ์	๑๘	แห่ง
- โบสถ์	๓	แห่ง

๗.๒ ประเพณีและงานประจำ

- เดือน เมษายน	ประเพณีสงกรานต์ สรงน้ำพระ และผู้สูงอายุ
- เดือน สิงหาคม	ประเพณีตักบาตรดอกเข้าพรรษา
- เดือน พฤศจิกายน	ประเพณีลอยกระทง

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่โดดเด่น คือ หัตถกรรมดอกไม้จันทร์
ภาษถิ่นคือ คือ -

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองที่โดดเด่น คือ หัตถกรรมดอกไม้จันทร์
ของที่ระลึกที่โดดเด่น คือ สินค้าเครื่องหนัง

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

- แหล่งน้ำธรรมชาติ : ลำห้วย, ลำน้ำ, คลองมวกเหล็ก	
- แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น	
- ฝาย	จำนวน ๔ แห่ง
- บ่อบาดาล	จำนวน ๘๕ แห่ง
- บ่อดิน	จำนวน ๑๕ แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน	จำนวน ๓๕ แห่ง
- สระน้ำ	จำนวน ๖๘ แห่ง
- อ่างเก็บน้ำ	จำนวน ๕ แห่ง
- โรงสูบน้ำ	จำนวน ๑ แห่ง

๘.๒ ป่าไม้

- เป็นป่าสงวนแห่งชาติ เขตอุทยานน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

๘.๓ ภูเขา

- ที่ราบสูงป่า

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

- เป็นป่าสงวนแห่งชาติ เขตอุทยานน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองท้องถิ่น

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

การจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) สรุปย่อได้ ดังนี้

วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

คติพจน์ประจำชาติ

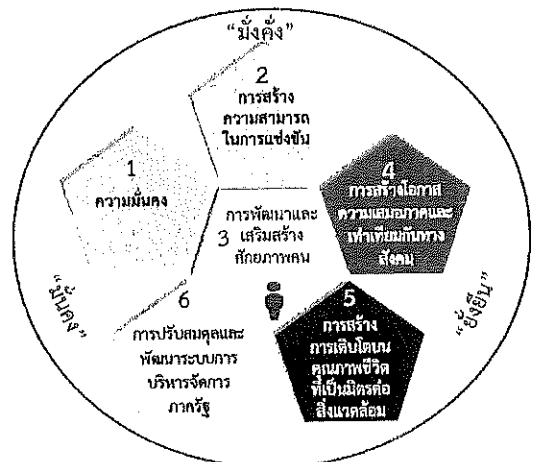
“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์

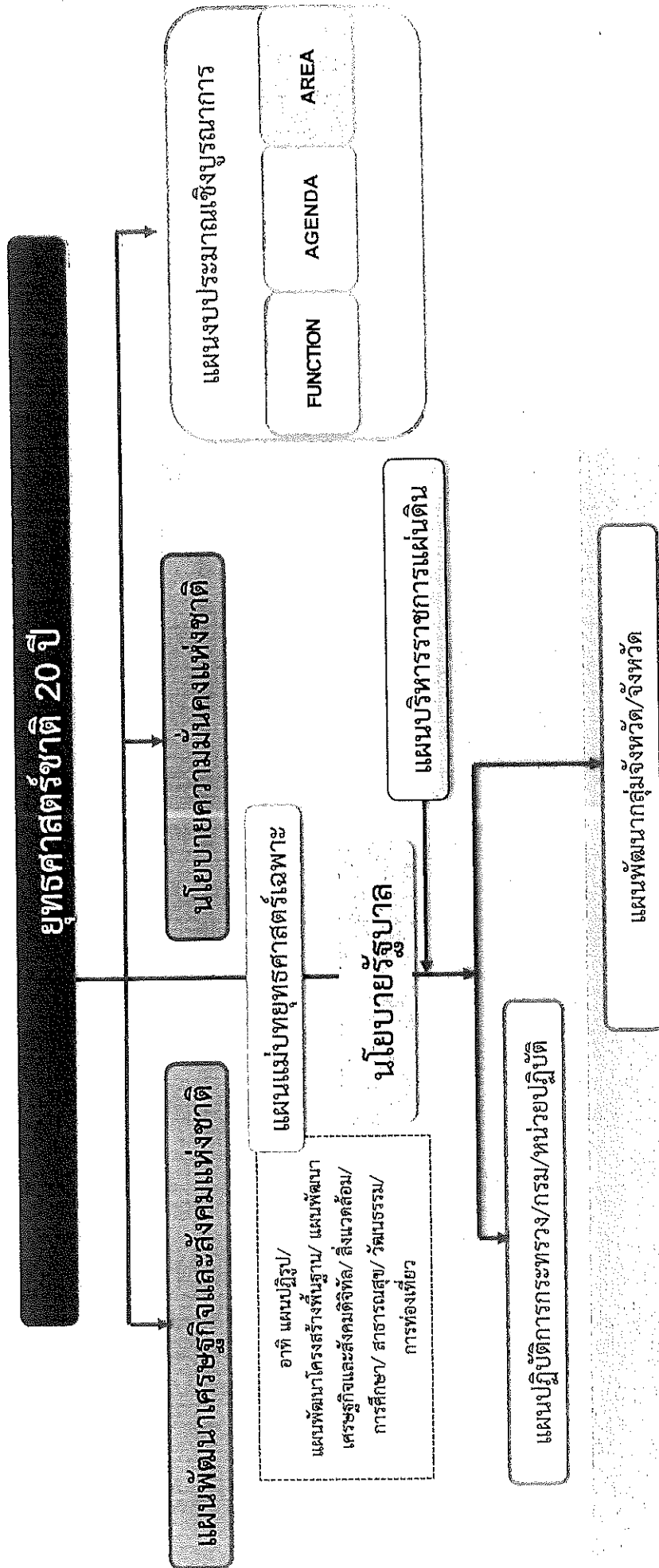
- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เศรษฐกิจขยายตัวด้วยการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ คนไทยมีศักยภาพและความสามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สังคมไทยมีความเป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ระบบการบริหารจัดการภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม

กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนา ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุขและตอบสนองต่อการ
การบรรลุ ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะ
พัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูง เป็นประเทศ
พัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของคนไทย
สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ เป็นธรรม
ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบ เศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และนักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๖๒

๒. สาระสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคอขวดสำคัญทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาคอขวดจนวนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์กรความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีไม่เพียงพอ ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรม

และบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคตร่วม ๒๐ ปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มสูงขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจจะมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนี้การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะ เป็นโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ - ๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปี ข้างหน้า นี้ จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ๒๕๗๕ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวีปภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคม สีเขียวโดยการพัฒนาและนำเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลกนอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแข่งขันแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญ สำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น กดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภค ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่องตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙๒ ดอลลาร์สหรัฐฯ. ต่อปี ฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยวและบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคน จากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกๆ ระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณสุขและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศที่มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้น และฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะการเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงใน

เรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับต่ำ ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีสัดส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่อง ประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิผล และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ทำลายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความไม่ธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขจำเป็นที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยิ่งต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้น

เงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลง ในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะย่ำต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอหรือเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ที่ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผิงกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่องถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่

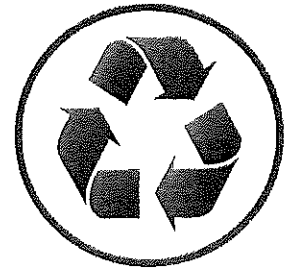
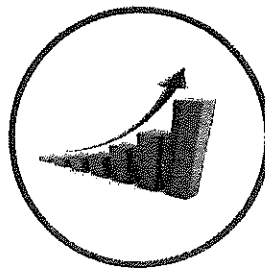
เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยุคใหม่ ปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ นั้นจะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกัน รวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถแก้วิกฤตประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

วิสัยทัศน์: “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกๆระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติ เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- สังคม มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัว มีความอบอุ่น
- ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำความมั่นคง

ความมั่งคั่ง

- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำ ของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดีไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละ เพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกๆระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่
- (๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- (๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
- (๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวระนาบมากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้านอันได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพสะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกกระตือรือร้นการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกกระตือรือร้นผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคงกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนาไปสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห่วงโซานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน

ภายใต้ระบบ ประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ รัฐบาลและยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดคล้อง/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)

การพัฒนาประเทศตามแนวทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ผ่านมา ส่งผลให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ ได้แก่ เศรษฐกิจไทยมีขนาดใหญ่ขึ้น มีฐานการผลิตและบริการที่มีความเข้มแข็งและโดดเด่นในหลายสาขา และความร่วมมือกับมิตรประเทศทั้งในรูปทวิภาคีและพหุภาคี รวมถึงความร่วมมือกับประเทศในอนุภูมิภาคและอาเซียนมีความเข้มข้นและชัดเจนขึ้น ขยายโอกาสด้านการค้าและการลงทุนของไทยเพิ่มขึ้น ในขณะที่โครงสร้างพื้นฐานมีการพัฒนาครอบคลุมมากขึ้น และการบริการทางสังคมทุกด้านที่มีความครอบคลุมทั่วถึง ทำให้รายได้ประชาชนสูงขึ้นปัญหาความยากจนลดลง และคุณภาพชีวิตประชาชนดีขึ้น

อย่างไรก็ตาม โครงสร้างเศรษฐกิจไทยมีความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจและสังคมโลกมากขึ้น จึงทำให้มีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอก ในขณะที่ความสามารถในการแข่งขันปรับตัวช้า เนื่องจากการยกระดับห่วงโซ่มูลค่าการผลิตเกษตร อุตสาหกรรม และบริการสู่การใช้องค์ความรู้ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมยังดำเนินการได้น้อย ทำให้ฐานการผลิตเกษตร อุตสาหกรรม และบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ ประกอบกับประเทศไทยยังประสบปัญหาคุณภาพในเกือบทุกด้าน ที่สำคัญได้แก่ คุณภาพคน คุณภาพการศึกษา คุณภาพบริการสาธารณะและบริการสาธารณสุข สังคมไทยยังมีความเหลื่อมล้ำสูง ก่อให้เกิดความแตกแยก

นอกจากนี้ทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว มีภาวะขยะล้นเมือง และการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์ ในขณะที่ความเสี่ยงและผลกระทบที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนมีความรุนแรงมากขึ้น

ทำให้กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความเข้มงวดมากขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งสะท้อนถึงปัญหาการจัดการภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเพราะการบริหารจัดการยังขาดเอกภาพ และการปฏิรูปกฎหมายเพื่อพัฒนาประเทศยังล่าช้า

ดังนั้น การพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมเพื่อวางรากฐานของประเทศในระยะยาวให้มุ่งต่อยอดผลสัมฤทธิ์ของแผนที่สอดคล้องเชื่อมโยงและรองรับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องกัน ไปตลอด ๒๐ ปี ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๑ หลักการ

หลักการพัฒนาประเทศที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” “การพัฒนาที่ยั่งยืน” และ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ที่ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ และยึดหลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตจากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม

สำหรับการกำหนดวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับนี้ยึดวิสัยทัศน์ของกรอบ ยุทธศาสตร์ชาติที่กำหนดว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ในขณะที่การกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดในด้านต่างๆ ของแผนพัฒนาฯ ได้ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๙ ที่เป็นเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มาเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน ๕ ปี โดยที่เป้าหมายและตัวชี้วัดต้องสอดคล้องกับกรอบเป้าหมาย การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่องค์การสหประชาชาติกำหนดขึ้น อาทิ การพัฒนาที่ยั่งยืน (sustainable development goals : SDGs) ที่องค์การสหประชาชาติกำหนดขึ้น เป็นต้น ส่วนแนวทางการพัฒนาได้บูรณาการนโยบายหรือประเด็นพัฒนาที่สำคัญของประเด็นการปฏิรูปประเทศ ๓๗ วาระ และ ไทยแลนด์ ๔.๐

การจัดทำแผนขับเคลื่อน และการติดตามประเมินผล เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมทั้งจากภาครัฐ เอกชน ประชาชน และภาคการศึกษา ในทุกพื้นที่ของประเทศ เป็นกลไกประชารัฐที่รวมพลังให้สามารถกำหนดเป้าหมาย แนวทางการพัฒนา รวมทั้งแผนงานโครงการสำคัญที่ตอบสนองความต้องการและ แก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้อย่างสอดคล้องกับภูมิสังคมและเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปี

๑.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีและอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๑.๒.๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ทุนมนุษย์ของประเทศไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพคนในแต่ละช่วงวัย โดยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับ ๑๒ วัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลกระทบต่อวิกฤตค่านิยม ทศนคติ และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้คนไทยมีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะที่ดีขึ้น คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น รวมทั้งสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนาที่สำคัญประกอบด้วย

(๑) ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสำราญ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเรียนการสอน

(๒) พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า อาทิ ส่งเสริมเด็กปฐมวัยให้มีการพัฒนาทักษะทางสมองและทางสังคมที่เหมาะสม เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ

(๓) ยกย่องคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็ก ให้มีการจัดทรัพยากรร่วมกันให้มีขนาดและจำนวนที่เหมาะสม ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่ง เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต

(๔) ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางสุขภาพและโภชนาการที่เหมาะสมกับวัย ปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายและ ภาษีในการควบคุมผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ

(๕) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพ ภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกันระหว่าง สถานพยาบาลทุกสังกัดในเขตพื้นที่สุขภาพ

(๖) พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับ สังคมสูงวัย อาทิ ผลักดันให้มีกฎหมายการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว และ

(๗) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วม ร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง อาทิ กำหนดมาตรการดูแลครอบครัวที่เปราะบาง และส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งบริการความรู้ทางวิชาการที่ทุกคนเข้าถึงได้

๑.๒.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ในสังคมการพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปหลายด้าน แต่การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคมไทยมีความคืบหน้าช้า ทั้งเรื่องความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของคุณภาพการบริการภาครัฐ รวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและเทคโนโลยีของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงจำเป็นต้องมุ่งลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน แก้ไขปัญหาความยากจนเพิ่ม โอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมาย ประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดสามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ อาทิ ขยายโอกาส การเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยให้การดูแลนักเรียนที่ครอบครัুদ্ধตั้งแต่การสร้างรายได้ของครัวเรือน สนับสนุนค่าเดินทางไปยังสถานศึกษา ให้ทุนการศึกษา ต่อระดับสูง

(๒) การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง อาทิ บริหารจัดการการให้บริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ผ่านการพัฒนาาระบบส่งต่อผู้ป่วยทั้งในระดับจังหวัด ภาค และระดับประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และ

(๓) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลัก ๑๓ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุนที่ดินและทรัพยากร ภายในชุมชน อาทิ สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชนและครัวเรือน การปรับ องค์กรการเงินของชุมชนให้ทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้าน/ตำบลที่ทำหน้าที่

ทั้งการให้กู้ยืมและการออม และจัดตั้งโครงข่ายการเงินฐานรากโดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เป็นแม่ข่าย

๑.๒.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี ทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซา และข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้า การพัฒนา ๕ ปีต่อจากนี้ไปจึงเน้นให้เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพและมีเสถียรภาพ ภาคส่งออกมีการพัฒนาจนสามารถขยายตัวและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ผลิตภาพการ ผลิตของประเทศเพิ่มขึ้น การลงทุนภาครัฐและเอกชนมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมาจากความร่วมมือกันมากขึ้น ประชาชนและผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงขึ้น นอกจากนี้ยังเน้นให้เศรษฐกิจรายสาขามีการเติบโตอย่างเข้มแข็ง ภาคการเกษตรเน้นเกษตรกรรมยั่งยืนและให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศการท่องเที่ยวสามารถ ทำรายได้และแข่งขันได้มากขึ้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจมากขึ้น ภาคการเงินมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญประกอบด้วย

(๑) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมทั้งในด้านการคลัง อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดแผนงานโครงการ การจัดสรรงบประมาณ การบริหาร และการตรวจสอบกระบวนการงบประมาณ และด้านการเงิน อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงิน และสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุนให้สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และ

(๒) การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้างเสริมเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ โดยยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐานต่อ ยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงวางอนาคตรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบเพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน

๑.๒.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ปัจจุบันสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นจุดอ่อนสำคัญต่อการรักษาฐานการผลิตและการให้บริการ รวมทั้งการดำรงชีวิตของคนไทย ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ความเสี่ยงในการขาดแคลนทรัพยากรน้ำในอนาคต ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้น และข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทวีความเข้มข้น ซึ่งจะส่งผลต่อแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ๑๔ ดังนั้นการพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นการรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ การสร้างความมั่นคงด้านน้ำ และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้มีประสิทธิภาพ การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษและลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ การเพิ่มประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติและลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนาสำคัญประกอบด้วย

(๑) การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน และเป็นธรรม

(๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน

(๓) การแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม

(๔) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ

(๗) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๘) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

๑.๒.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน กระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ในเรื่องการขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเศมหาอำนาจในภูมิภาคต่างๆ ของโลก อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย และภัยคุกคามภายในประเทศ ได้แก่ ความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการคุกคามทางเศรษฐกิจ โดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ดังนั้นการพัฒนาในระยะต่อไปจึงเน้นในเรื่องการปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ สังคมมีความสมานฉันท์ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาความมั่นคง ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสในการศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงกับนานาประเทศในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติมี ความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทั้งภัยคุกคามทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ และแผนงานด้านความมั่นคงมีการบูรณาการสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แนวทางการพัฒนาสำคัญประกอบด้วย

(๑) การรักษาความมั่นคงภายในเพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ

(๒) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ

(๓) การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ

(๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทะเล

(๕) การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

๑.๒.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นขาดความโปร่งใส ระบบและกระบวนการ

ยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความสะดวกและเป็นธรรม รวมทั้งการทุจริตประพฤติดมิชอบในสังคมไทย การพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังโดยมุ่งเน้นในเรื่องการลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและ การให้บริการของภาครัฐ รวมทั้งประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปรับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น และการลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้มิได้กระทำความผิด แนวทางการพัฒนาสำคัญประกอบด้วย

(๑) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า

(๒) ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพื่อให้ การจัดสรรและการใช้จ่ายมีประสิทธิภาพ

(๓) เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และอำนวยความสะดวก ตรงตามความต้องการ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ ประชาชนได้รับการบริการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง

(๕) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติดมิชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส และยุติธรรม

(๖) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

๑.๒.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ที่ผ่านมาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาด้านความต่อเนื่องในการดำเนินการ และปัญหาเชิงปริมาณ คุณภาพ และการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มีข้อจำกัดในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพ การพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดความเข้มของการใช้พลังงานและลด ต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ การพัฒนาระบบขนส่งทางรางและทางน้ำ เพิ่มปริมาณการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง และขยายขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานในกรุงเทพมหานครและท่าอากาศยานในภูมิภาค การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และการอำนวยความสะดวกทางการค้า การพัฒนาด้านพลังงานเพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย และลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนาด้านสาธารณสุขการ (น้ำประปา) แนวทางการพัฒนาสำคัญประกอบด้วย

(๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง อาทิ พัฒนาระบบรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายถนน พัฒนาระบบขนส่งทางอากาศและพัฒนาระบบขนส่งทางน้ำ

(๒) การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง อาทิ การ พัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาการบริหารจัดการในสาขาขนส่ง

(๓) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ อาทิ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้ได้มาตรฐานสากล และพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้า

(๔) พัฒนาด้านพลังงาน อาทิ จัดหาพลังงานให้เพียงพอและสร้างความมั่นคงในการผลิตพลังงาน เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ การผลิต และการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด

(๕) พัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อาทิ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ

(๖) พัฒนาระบบน้ำประปา อาทิ พัฒนาระบบน้ำประปาให้ ครอบคลุมและทั่วถึง และการบริหารจัดการการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม

๑.๒.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา อาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบด้านแรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับประเทศผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี อีกทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่สังคมนวัตกรรมได้ การพัฒนาจึงเน้นในเรื่องการเพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ และการเพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับ ความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน แนวทางการพัฒนาสำคัญประกอบด้วย

(๑) เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม อาทิ ลงทุนวิจัยและพัฒนาในกลุ่มเทคโนโลยีที่ประเทศไทย มีศักยภาพพัฒนาได้เอง และกลุ่มเทคโนโลยีที่นำสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดด ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

(๒) พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี อาทิ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีบทบาทหลักด้านนวัตกรรมเทคโนโลยีและร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนานวัตกรรม ส่งเสริมการสร้างสรรคนวัตกรรมด้านการออกแบบและการจัดการธุรกิจที่ผสมการใช้เทคโนโลยีให้แพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจของไทย

(๓) พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมด้านบุคลากรวิจัย อาทิ การเร่งการผลิตบุคลากรสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการโดยเฉพาะในสาขา STEM และพัฒนาศักยภาพนักวิจัยให้มีทั้งความรู้และความเข้าใจในเทคโนโลยี

๑.๒.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประเทศไทยต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ และการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อเสริมจุดเด่นในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของประชากรในเขตเมืองจะเป็นโอกาสในการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชนโดยการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่และมีศักยภาพในการรองรับการค้าการลงทุน รวมทั้งลดแรงกดดันจากการกระจุกตัวของการพัฒนาในกรุงเทพฯ และภาคกลางไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังเป็นโอกาสในการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย ๑๗ ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจาย รายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น การเพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม พื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มมูลค่าการ ลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง พัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรคมูลค่าสูงพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง พัฒนาภาคกลางเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำพัฒนาภาคใต้เป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย

(๒) การพัฒนาเมือง อาทิ พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองนำอยู่ ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง

(๓) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ อาทิ พัฒนาพื้นที่พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นฐานการผลิต อุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน และเกิดผลที่เป็นรูปธรรม

๑.๒.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา การพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศของไทยในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลักคิดเสรี เปิดเสรีและเปิดโอกาส โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและขยายความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และอื่นๆ กับมิตรประเทศ และเป็นการขับเคลื่อนต่อเนื่องจากการดำเนินการภายใต้แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนินนโยบายการค้าและการลงทุนที่เสรี เปิดกว้าง และเป็นธรรม ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการแสวงหาตลาดใหม่ๆ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือเพื่อพัฒนากับประเทศในอนุภูมิภาคและภูมิภาครวมทั้งประเทศนอกภูมิภาค ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการมีเครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียงเศรษฐกิจที่ครอบคลุมและมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพการเพิ่มระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาคอนุภูมิภาคอาเซียน และเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียน เอเชียตะวันออก และเอเชียใต้ และประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในระดับ แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) ขยายความร่วมมือทางการค้าและการ ลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย

(๒) พัฒนาความเชื่อมโยงด้าน การคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC ,และ JDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์

(๓) พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค

(๔) ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย

(๕) เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน

(๖) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ

(๗) เข้าร่วมเป็น ภาควิชาความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์

(๘) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงในทุกด้านที่เกี่ยวข้อง เรื่องความอยู่ดีมีสุขของประชาชน

(๙) บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ

(๑๐) ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนายุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนาภาค

แผนพัฒนาภาคกลางและพื้นที่กรุงเทพมหานคร (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน

ภาคกลางและพื้นที่กรุงเทพฯ เป็นภูมิภาคที่มีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงกับทุกภาคภายในประเทศ เนื่องจากเป็นที่ตั้งของเมืองหลวงกรุงเทพมหานคร และเป็นที่ตั้งของหน่วยงานราชการระดับกระทรวง หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ สถาบันการศึกษาและวิจัยชั้นนำทุกระดับ สถาบันการรักษาพยาบาลที่ดีที่สุด รวมทั้ง สถาบันธุรกิจ และสถาบันการเงินชั้นนำของประเทศ ขณะเดียวกันภาคกลางตั้งอยู่ในพื้นที่ลุ่มแม่น้ำขนาดใหญ่ ที่มีความอุดมสมบูรณ์เป็น “อุ้งข้าว อุ้งน้ำ” ของประเทศ และเป็นพื้นที่ในแนวระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (Southern Economic Corridor) ที่เชื่อมโยงเมียนมาร์-ไทย-กัมพูชา-เวียดนาม ซึ่งเป็น เส้นทางลัดโลจิสติกส์ (Landbridge) เชื่อมโยงภูมิภาคอาเซียนกับโลกตะวันตกและโลกตะวันออก

ดังนั้น การพัฒนาภาคกลางสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นต้องรักษาความมีชื่อเสียงของกรุงเทพมหานครฯ ให้เป็นเมืองชั้นนำระดับโลกต่อไป ควบคู่ไปกับการใช้ศักยภาพพื้นฐานด้านความอุดมสมบูรณ์ของดินและน้ำ และความพร้อมของสถาบันการศึกษา/วิจัยในการยกระดับภาคการเกษตรสู่เกษตรอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง รวมทั้งการเร่งรัดผลักดันเส้นทางลัดโลจิสติกส์เชื่อมโยงทวาย (เมียนมาร์) กับระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อให้ภาคกลาง เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ในการเชื่อมโยงเส้นทางการค้าการขนส่งระหว่างทะเลตะวันตกและทะเลตะวันออกในระยะยาว

๑. เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

ภาคกลางมีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงกับทุกภาคภายในประเทศ เนื่องจากเป็นที่ตั้งของกรุงเทพมหานครฯ สถาบันการศึกษาและวิจัยชั้นนำทุกระดับ สถาบันการรักษาพยาบาลที่ดีที่สุด นอกจากนี้ภาคกลางยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง สภาพพื้นที่และระบบชลประทานที่อุดมสมบูรณ์ เป็นฐานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศ และเป็นพื้นที่แนวระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (Southern Economic Corridor) ที่เชื่อมโยงเมียนมาร์-ไทย-กัมพูชา-เวียดนาม ซึ่งเป็นเส้นทางลัดโลจิสติกส์ (Landbridge) เชื่อมโยงภูมิภาคอาเซียนกับโลกตะวันตกและโลกตะวันออก ภาคกลางจึงมีเป้าหมายที่จะ “พัฒนากรุงเทพฯ สู่มหานครทันสมัยและภาคกลางเป็นฐานการผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง”

๒ วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อรักษาภาพลักษณ์ของกรุงเทพฯ ให้เป็นเมืองที่มีความทันสมัย และเป็นเมืองที่น่าอยู่น่าเที่ยวในลำดับต้นๆ ของโลกตลอดไปแผนพัฒนาภาคกลางและพื้นที่กรุงเทพมหานคร

๒.๒ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้อยู่ดีมีสุขทั้งสุขภาพกาย จิตใจ มีความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้ และมีสภาพแวดล้อมที่ดี

๒.๓ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและยกระดับการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว อย่างต่อเนื่อง

๒.๔ เพื่อฟื้นฟูและรักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

๓ เป้าหมายและตัวชี้วัด

๓.๑ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคกลางขยายตัวเพิ่มขึ้น

๓.๒ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคกลาง

ลดลง

๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๔.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนารุงเทพฯ เป็นมหานครทันสมัยระดับโลกควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมเมือง

แนวทางการพัฒนา

๑) เร่งพัฒนาระบบขนส่งมวลชนและระบบขนส่งสาธารณะ อาทิ รถไฟฟ้า รถเมล์ ฯลฯ เพื่อบรรเทาปัญหาจราจรและให้ประชาชนเข้าถึงบริการระบบขนส่งสาธารณะที่สะดวกสบายและปลอดภัยในการเดินทาง

๒) ก่อสร้างถนนวงแหวน โคจรข่ายเส้นทางถนนที่ขาดความเชื่อมโยง (Missing Link) สะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา ฯลฯ เพื่อลดปัญหาความแออัดและคับคั่งของปริมาณการจราจรในเขตเมือง ลดปัญหาคอขวดเป็นการเชื่อมต่อโครงข่ายการเดินทางเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงและลดเวลาการเดินทาง รวมทั้งสร้างความเชื่อมโยงระหว่างเมือง

๓) จัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยใช้มาตรการผังเมืองควบคุมการใช้พื้นที่รวมทั้ง คุ้มครองแหล่งอนุรักษ์และทัศนียภาพเมือง ตลอดจนการจัดทัศนียภาพของเมืองให้สวยงาม มีพื้นที่สีเขียวและสวนสาธารณะ

๔) พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม ให้สอดคล้องต่อความต้องการและเอื้อต่อการใช้ชีวิต รวมทั้งพัฒนารูปแบบและคุณภาพการบริการสาธารณสุข ระดับปฐมภูมิและบริการดูแลระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุ และออกแบบโครงสร้างพื้นฐานและบริการต่างๆ ให้สามารถรองรับคนทุกกลุ่มในสังคมได้อย่างเท่าเทียมกัน (Universal Design) เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ และส่งเสริมให้คนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการต่างๆ อย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

๕) ป้องกันและแก้ไขปัญหาขยะ น้ำเสีย น้ำท่วม และมลพิษทางอากาศ ในเขตพื้นที่ที่มี ปัญหามลพิษและความเสียหายเป็นมูลค่าสูง โดยเฉพาะในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

๖) วางระบบป้องกันภัยอาชญากรรมและภัยก่อการร้ายในเขตกรุงเทพมหานคร และพื้นที่ต่อเนื่อง รวมทั้งพื้นที่ที่มีปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการจราจร และปัญหามลพิษในสังคม โดยการใช้เทคโนโลยี การบังคับใช้กฎหมาย การปลูกจิตสำนึกและเสริมสร้างความเป็นพลเมือง ตลอดจนสร้างเครือข่ายเฝ้าระวัง เพื่อดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๗) พัฒนารุงเทพมหานครเป็นเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ โดยการจัดทำผังภูมิวิเทศเพื่อการ จัดการพื้นที่และพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองที่มีความน่าอยู่ อัจฉริยะ และสามารถรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เป็นที่อยู่อาศัย ลดความเหลื่อมล้ำ และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ทุกกลุ่ม โดยยังคง รักษาอัตลักษณ์ของพื้นที่ ซึ่งระยะแรกดำเนินการที่บางซื่อเพื่อเป็นต้นแบบพัฒนาพื้นที่รอบสถานีระบบขนส่งมวลชน และเมืองอัจฉริยะแห่งแรก (Smart City) ในไทย และภูมิภาคอาเซียน

๔.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติและสร้างความเชื่อมโยงเพื่อกระจายการท่องเที่ยวทั่วทั้งภาค

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวระดับนานาชาติ อาทิ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม ชายหาดชะอำ-หัวหิน สนามกอล์ฟระดับโลกที่เพชรบุรี กาญจนบุรี และพระนครศรีอยุธยา ให้เป็นฐานการกระจายรายได้และการสร้างงาน โดยยกระดับคุณภาพของธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานระดับนานาชาติและเป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลตะวันตกของภาคกลาง ได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ เชื่อมกับจังหวัดชุมพร และระนอง

๒) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมรดกโลกพระนครศรีอยุธยาอย่างยั่งยืน โดยฟื้นฟู บูรณะโบราณสถานและเตรียมความพร้อมของเมืองให้สามารถรองรับภัยพิบัติ โดยเฉพาะอุทกภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) อนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์และเมืองเก่า เพื่อรักษาอัตลักษณ์ของเมืองให้ เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดความเจริญรุ่งเรืองด้านศิลปวัฒนธรรมอันยิ่งใหญ่ของชาติตลอดไป อาทิ พื้นที่ เกาะรัตนโกสินทร์ในเขตกรุงเทพมหานคร เมืองเก่าเพชรบุรีเมืองเก่ากาญจนบุรี เมืองเก่าราชบุรี เมืองเก่าสุพรรณบุรี และเมืองเก่าลพบุรี

๔) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มประวัติศาสตร์และศาสนา กาญจนบุรี-สุพรรณบุรี-พระนครศรีอยุธยา-อ่างทอง-สิงห์บุรี-ชัยนาท-ลพบุรี-สระบุรี-นครปฐม-ราชบุรี-เพชรบุรี กลุ่มดูแลสุขภาพด้วยแพทย์แผนไทย อาทิ นนทบุรี-สมุทรสาคร-นครปฐม-เพชรบุรี และกลุ่มท่องเที่ยวทางน้ำ อาทิ พระนครศรีอยุธยา-นนทบุรี-ปทุมธานี-อ่างทอง-สิงห์บุรี โดยปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม มีความหลากหลาย และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดอย่างยั่งยืน รวมทั้งบริหารการท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับ

๕) เพิ่มมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่นและแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน เช่น ตลาด สามชุก ตลาดน้ำอัมพวา ตลาดน้ำดำเนินสะดวก เกาะเกร็ด ท่องเที่ยวธรรมชาติสวนผึ้ง อุทยานแห่งชาติ แก่งกระจาน ฯลฯ โดยปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก กิจกรรมการท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล

๖) พัฒนาการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวชุมชน แหล่งผลิตสินค้า OTOP และแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อให้มีเส้นทางหรือเครือข่ายการคมนาคมที่สามารถเดินทางเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกและปลอดภัย เป็นการขยายเส้นทางท่องเที่ยวและกระจายรายได้สู่ชุมชน

๔.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมโดยใช้นวัตกรรมเทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) นำผลการวิจัยและพัฒนาด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรมาใช้ ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น นำผลการวิจัยและพัฒนาของสถาบันวิทยาศาสตร์ข้าวแห่งชาติมาใช้ในการ พัฒนาการผลิตข้าวในพื้นที่ เพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ เพิ่มศักยภาพและยกระดับคุณภาพข้าวซึ่งเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญของประเทศให้ มีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาด เป็นต้น

๒) พัฒนามาตรฐานฟาร์มเพื่อผลิตอาหารปลอดภัย (Food safety) จากสินค้าเกษตรหลักของภาค ได้แก่ ข้าว พืชผัก มะพร้าว โคนม โคเนื้อ สุกร ไก่ เป็ด กุ้ง ปลา โดยเฉพาะในพื้นที่ที่เป็นแหล่งผลิตสำคัญ ได้แก่ ชัยนาท สิงห์บุรี อ่างทอง ลพบุรี สระบุรี พระนครศรีอยุธยา สุพรรณบุรี ราชบุรี นครปฐม และประจวบคีรีขันธ์ เพื่อการส่งออกสินค้าเกษตรคุณภาพสูง ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคในตลาดเฉพาะและตลาดระดับบน

๓) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการเกษตรเพื่อยกระดับสู่ Smart Farmer และ Smart Farming โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยและพันธุ์ที่เหมาะสม รวมทั้งปรับปรุงระบบการบริหารจัดการตลาดให้มีประสิทธิภาพ

๔) พัฒนาความอุดมสมบูรณ์ทรัพยากรประมงทะเล โดยเร่งรัดการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการใช้ประโยชน์ทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อมให้เป็นระบบเหมาะสม ควบคู่ไปกับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ เช่น การส่งเสริมการวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีการจัดการและวิธีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม การส่งเสริมและพัฒนาการประมงพื้นบ้าน รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจการประมง เป็นต้น ในพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านการประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่งรอบอ่าวไทย ได้แก่ ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร และสมุทรปราการ

๕) เพิ่มความสามารถการแข่งขันอุตสาหกรรมประมง (สมุทรสาคร) อุตสาหกรรมก่อสร้าง (สระบุรี) อุตสาหกรรมยานยนต์และอิเล็กทรอนิกส์ (พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี สมุทรปราการ) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่สูงขึ้นและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๖) พัฒนาทักษะแรงงานให้มีความรู้ขั้นสูง เพื่อยกระดับและปรับเปลี่ยนทักษะแรงงาน ให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมสามารถรองรับอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๗) พัฒนากาญจนบุรี-ราชบุรี-เพชรบุรีตอนบนให้เป็นแหล่งอุตสาหกรรมแปรรูป ผลผลิตทางการเกษตรและปศุสัตว์ และกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเชื่อมโยงกับแหล่งผลิต ในเมียนมาร์ โดยเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์เพื่อลดต้นทุนในการขนส่งสินค้า รวมทั้งยกระดับคุณภาพ สินค้าอุตสาหกรรมในพื้นที่ให้มีความทันสมัยและให้ได้มาตรฐานสากลไปสู่ตลาดอาเซียน

๘) ส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจ SMEs และ Start Up โดยให้ความสำคัญกับ การเสริมสร้างองค์ความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ อาทิ การดำเนินงานวิจัยนวัตกรรมและ เทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และการใช้กลยุทธ์การตลาด ฯลฯ เพื่อให้สามารถเริ่มต้น ธุรกิจและเติบโตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการน้ำและทรัพยากรธรรมชาติเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมภัยแล้ง และคงความสมดุลของระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาแหล่งน้ำ และระบบกระจายน้ำ ในพื้นที่แล้งซ้ำซาก อาทิ กาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ราชบุรี และลพบุรี เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการน้ำ โดยปรับปรุงและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเดิมวางแผนจัดสรรน้ำเพื่อรองรับความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นจากการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและชุมชนได้อย่างพอเพียงและมีเสถียรภาพ รวมทั้งจัดทำแหล่งเก็บกักน้ำขนาดเล็กกระจาย ในพื้นที่การเกษตรเพื่อบรรเทาและแก้ไขปัญหาขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง

๒) ป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วมพื้นที่เศรษฐกิจ ชุมชน แหล่งประวัติศาสตร์โบราณสถาน และพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซาก อาทิ ชัยนาท อ่างทอง สิงห์บุรี พระนครศรีอยุธยา สมุทรสาคร นนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรปราการ โดยเพิ่มแหล่งเก็บกักน้ำที่เป็นแก้มลิง ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนในพื้นที่ เสี่ยงจัดตั้งกลุ่มเฝ้าระวังภัยน้ำท่วม

๓) ป้องกันและแก้ไขปัญหาการทรุดตัวของแผ่นดิน รวมทั้งปัญหาการรุกคืบของน้ำเค็ม ในเฉพาะเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

๔) หยุดยั้งการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่าและส่งเสริมการฟื้นฟูป่าเสื่อมโทรม ในพื้นที่ จังหวัด กาญจนบุรี เพชรบุรี และราชบุรี โดยการปลูกป่าเพิ่มเติม และเพิ่มมาตรการเฝ้าระวังและป้องกันการบุกรุกป่า สนับสนุนสิทธิและบทบาทของชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการพื้นที่ป่าชุมชนไม่ให้เสื่อม

๕) ขุดลอกลำน้ำเพื่อเพิ่มปริมาณการกักเก็บน้ำและใช้ในการขนส่ง อาทิ แม่น้ำ เจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน ฯลฯ และเพิ่มประสิทธิภาพการเดินเรือ และปรับปรุงท่าเรือโดยสารสาธารณะในแม่น้ำ และลำคลอง สาขาที่สำคัญ อาทิ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำป่าสัก และลำคลองสาขาในเขตกรุงเทพมหานครและ ปริมณฑล รวมทั้งฟื้นฟูคุณภาพน้ำแม่น้ำเจ้าพระยาและท่าจีนตอนล่างในพื้นที่ พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี นนทบุรี สมุทรปราการ นครปฐม และสมุทรสาคร

๖) ฟื้นฟูพื้นที่ชายฝั่งทะเลที่เสื่อมโทรม อาทิ ปูองกันและแก๊ไขปัญหาการกัดเซาะ ชายฝั่งทะเลใน เขตพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ สมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ โดยการ จัดทำแนว ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งด้วยวิธีการที่เหมาะสม เช่น ปลูกป่าชายเลน และการทำแนวไม้ไผ่กันคลื่น แก๊ไข ปัญหามลพิษทางทะเล และชายฝั่ง โดยการบริหารจัดการขยะที่ลงสู่ทะเล และคราบน้ำมันในพื้นที่อ่าวไทย ตอนใน

๔.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ เปิดประตูการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว เชื่อมโยง เขตเศรษฐกิจ พิเศษทวาย-ภาคกลาง-ระยองเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง และรถไฟ เชื่อมกรุงเทพ-กาญจนบุรีเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่ เศรษฐกิจชายแดนของภาคกับพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศให้สามารถเกื้อหนุนและติดต่อทางการพัฒนา ระหว่างพื้นที่ได้โดยสะดวกและรวดเร็ว

๒) เร่งพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนบ้านพุน้ำร้อน อำเภอเมือง จังหวัด กาญจนบุรี ให้เป็นประตูเชื่อม Southern Economic Corridor จากท่าเรือทวาย-ท่าเรือแหลมฉบังท่าเรือ สีหนุวิลล์ ประเทศกัมพูชา-ท่าเรือวังเตา ประเทศเวียดนาม โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการเดินทางและขนส่งเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

๓) พัฒนามาตรฐานด้านชายแดนไทย-เมียนมาร์ บ้านพุน้ำร้อน ด่านเจดีย์สามองค์ และ ด่านสิงขร เพื่อเชื่อมโยงการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว กับเมียนมาร์ โดยจัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดินให้ สอดคล้องกับการพัฒนาในอนาคต พร้อมทั้งปรับปรุงและพัฒนาระบบโลจิสติกส์ ระบบสาธารณูปโภคและ สาธารณูปการ จุดบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่านแดน ตลอดจนระเบียบและกฎเกณฑ์ที่ เกี่ยวข้อง

๔) พัฒนาเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจของภาคกลางตามแนวแกนหลักการเชื่อมโยงเขตเศรษฐกิจ พิเศษทวายกับ EEC โดยจัดเตรียมระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการรองรับการพัฒนากิจกรรมทาง เศรษฐกิจ เพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างไทยกับเมียนมาร์

๔.๖ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาการเชื่อมโยงเศรษฐกิจและสังคมกับทุกภาคเพื่อเสริมสร้าง เสถียรภาพและลดความเหลื่อมล้ำภายในประเทศ

แนวทางการพัฒนา

๑) เร่งดำเนินการแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงภาคกลางกับภาค อื่นๆ ของประเทศ เพื่อกระจายประโยชน์และโอกาสจากจุดความเจริญหลักของประเทศให้เชื่อมโยงไปยังพื้นที่ ที่ภาคอื่นๆ ซึ่งจะทำให้เกิดการกระตุ้นการพัฒนาและลดความเหลื่อมล้ำระหว่างภาค อาทิ

(๑) เชื่อมโยงภาคเหนือ ด้วยรถไฟความเร็วสูงกรุงเทพฯ-พิษณุโลก และรถไฟทางคู่ ลพบุรี-ปากน้ำโพ

(๒) เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้วยรถไฟความเร็วสูงกรุงเทพฯ-นครราชสีมา และทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองบางปะอิน-นครราชสีมา

(๓) เชื่อมโยงภาคตะวันออก ด้วยรถไฟความเร็วสูง กรุงเทพฯ-ระยอง ทางหลวงพิเศษ พัทธยา-มาบตาพุด และรถไฟทางคู่ฉะเชิงเทรา-คลองสิบเก้า-แก่งคอย

(๔) เชื่อมโยงภาคใต้และภาคใต้ชายแดน ด้วยรถไฟความเร็วสูงกรุงเทพฯ-หัวหินและรถไฟทางคู่ประจวบคีรีขันธ์-ชุมพร

๒) พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญ อาทิ เมืองอยุธยาและบริเวณเมืองชายแดนที่มีศักยภาพ รวมทั้งบริเวณใกล้พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน อาทิ เมืองพุน้ำร้อน โดยสนับสนุนให้มีการจัดทำโครงการนำร่องที่ใช้แนวทางการจัดรูปที่ดิน การผังเมืองควบคู่กับการพัฒนาเมืองแบบประหยัดพลังงาน

๑.๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕)

ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๔ (จังหวัดชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี สระบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง)

จากผลการวิเคราะห์ปัญหาความต้องการศักยภาพและโอกาสของพื้นที่ รวมทั้งแนวโน้มสถานการณ์ ด้านเศรษฐกิจ สังคมและทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ภายใต้เป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืนของ UN เป้าหมายระดับชาติที่มุ่งเน้นการพัฒนาให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน และเป้าหมาย ระดับภาคที่จะเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ ตลอดจนนโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ จึงนำมากำหนดเป็นประเด็น ยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕) ดังนี้

(๑). วิสัยทัศน์ (Vision)

“ลุ่มน้ำแห่งประวัติศาสตร์ ศูนย์กลางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน”

คำอธิบายวิสัยทัศน์

๑. ลุ่มน้ำ หมายถึง ลุ่มน้ำเจ้าพระยา-ป่าสัก ตลอดจนลำน้ำสาขา อันเป็นบริเวณพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ ประกอบด้วย ๖ จังหวัด คือ จังหวัดชัยนาท จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัด สระบุรี และจังหวัดอ่างทอง

๒. ประวัติศาสตร์ หมายถึง เรื่องราวหรือเหตุการณ์ในอดีต ที่มีความเชื่อมโยงผูกพันกัน โดยมีกรุงศรีอยุธยา เป็นศูนย์กลางทั้งทางด้านการปกครองและด้านเศรษฐกิจ มีเมืองลพบุรีเป็นเมืองลูกหลวงและเป็นราชธานี แห่งที่ ๒ ในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช เมืองสิงห์บุรีเป็นหัวเมืองชั้นใน เมืองชัยนาท อ่างทองหรือ แขวงวิเศษชัยชาญและเมืองสระบุรี เป็นเมืองหน้าด่านที่สำคัญ

๓. ศูนย์กลางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน หมายถึง เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจทางด้านเกษตรปลอดภัย อุตสาหกรรม การผลิต และท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ที่เชื่อมโยงกับการบริหารจัดการน้ำและโลจิสติกส์แบบบูรณาการ โดย มุ่งสร้างคุณค่าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นและเพิ่มมูลค่าเพิ่มด้วยนวัตกรรม ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม และสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน

(๒). ประเด็นการพัฒนา

๑. เพิ่มความสามารถในการผลิตอาหารปลอดภัย ยกกระดับผู้ประกอบการ SME ทั้งภาคเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อรองรับเศรษฐกิจ ๔.๐

๒. พัฒนาและยกระดับแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์ชุมชนและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย ตามมาตรฐานการท่องเที่ยวเพื่อสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว

๓. การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำลุ่มน้ำเจ้าพระยา/ป่าสักในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน อย่างสมดุลและยั่งยืน

๔. พัฒนาระบบโครงข่ายคมนาคมโลจิสติกส์ ขนส่งมวลชน เพื่อส่งเสริมด้านเศรษฐกิจ

(๓). พันธกิจ (Mission)

๑. เพิ่มศักยภาพการเป็นแหล่งลงทุนด้านอุตสาหกรรม Electronics และ High Tech

๒. พัฒนาพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑ ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเกษตรกรรม การท่องเที่ยวและบริการ

๓. บริหารจัดการสิ่งแวดล้อม พื้นฟูระบบนิเวศแม่น้ำเจ้าพระยา/ป่าสัก และลำน้ำสาขา ๔. การจัดการขยะ ผักตบชวา และวัชพืชและนำไปสร้างมูลค่าเพิ่ม

(๔). เป้าประสงค์รวม (Goal)

๑. มีศักยภาพการเป็นแหล่งลงทุนเพิ่มขึ้นทั้งในด้านการเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน

๒. ภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม การท่องเที่ยวและบริการที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

๓. ระบบนิเวศของแม่น้ำเจ้าพระยา/ป่าสัก และลำน้ำสาขา ได้รับการฟื้นฟูและบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

๔. การขยายตัวของชุมชนเมืองและระบบ Logistics เป็นไปอย่างมีแบบแผน สอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดิน และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

(๕). จุดเน้นทางยุทธศาสตร์ (Positioning)

“Hub ของประเทศในการเรียนรู้ รองรับและปรับใช้เทคโนโลยี นำสิ่งดีไปพัฒนา รักษาสภาพแวดล้อม พร้อมสร้างสรรค์ (สินค้า บริการ ประวัติศาสตร์ และการท่องเที่ยว) สู่สากล”

(๖). ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและความร่วมมือกับสถานประกอบการ สถานศึกษา และชุมชนเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรม และเกษตรกรรมเชิงสร้างสรรค์

๒. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวพร้อมทั้งปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐานสากลและประทับใจแก่นักท่องเที่ยว สนับสนุนการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

๓. เพิ่มศักยภาพการจัดการมลภาวะสิ่งแวดล้อม โดยการฟื้นฟูคุณภาพระบบนิเวศของแม่น้ำเจ้าพระยา/ป่าสักและลำน้ำสาขาและสร้างมูลค่าเพิ่มจากขยะด้วยการใช้วัฏกรรม

๔. เสริมสร้างเมืองให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยและน่าอยู่อย่างยั่งยืนโดยการจัดระเบียบการขยายตัวของชุมชนเมืองอย่างมีแบบแผนเหมาะสม และสอดคล้องกับการวางระบบโครงข่ายบริการพื้นฐานรองรับการขยายตัวของเมือง

(๓). เป้าประสงค์ : เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : กลยุทธ์

๗.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและความร่วมมือกับสถานประกอบการ สถานศึกษา และชุมชนเพื่อส่งเสริม อุตสาหกรรม และเกษตรกรรมเชิงสร้างสรรค์

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ :

๑. ผลผลิตของสินค้าที่จัดอยู่ในกลุ่มสินค้า “เชิงสร้างสรรค์” ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑ มีเพิ่มมากขึ้น

๒. ศักยภาพแรงงานในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑ ที่สามารถรองรับการผลิตสินค้า “เชิงสร้างสรรค์” มีมากขึ้น

๓. มีการนำเอาประวัติศาสตร์และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรและสินค้า OTOP มากขึ้น

กลยุทธ์ :

๑.๑ พัฒนาขีดสมรรถนะและยกระดับภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑ พร้อมขยายช่องทางการตลาดการประชาสัมพันธ์ ผ่านช่องทางที่สามารถเข้าถึงผู้บริโภคโดยพัฒนาประสิทธิภาพการบูรณาการฐานข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีเชิงเครือข่ายที่ทันสมัย

๑.๒ ส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันงานวิจัยและพัฒนาเชื่อมโยงภูมิปัญญาท้องถิ่นเอกลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑ สู่มาตรฐานสากล

๑.๓ พัฒนาศักยภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าภาคการเกษตรและสินค้าเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑

๑.๔ เพิ่มประสิทธิภาพแหล่งน้ำต้นทุนสนับสนุนภาคการเกษตร และอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑

๗.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวพร้อมทั้งปรับปรุง สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐานสากลและประทับใจนักท่องเที่ยว สนับสนุนการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และ วัฒนธรรม

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ :

๑. คุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ภูมิปัญญาของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑ และของกลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาและป่าสัก ได้รับการเพิ่มคุณค่าให้เป็นที่ประจักษ์ในกลุ่มนักท่องเที่ยวอย่างชัดเจนและกว้างขวางมากขึ้น

๒. มูลค่าทางเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นด้วยทุนทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑

กลยุทธ์ :

๒.๑ ส่งเสริมการพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ และพัฒนาโครงการพื้นฐาน และ สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์วิถีชีวิตและสุขภาพของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน

๒.๒ ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ วิถีชีวิตและสุขภาพ

๒.๓ ยกระดับการตลาดและบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ

๗.๓ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การเพิ่มศักยภาพการจัดการมลภาวะสิ่งแวดล้อม โดยการฟื้นฟูคุณภาพระบบนิเวศของแม่น้ำ เจ้าพระยา/ป่าสักและลำน้ำสาขา และสร้างมูลค่าเพิ่มจากขยะด้วยการใช้นวัตกรรม

เป้าประสงค์ยุทธศาสตร์ :

๑. ระบบนิเวศของแม่น้ำเจ้าพระยา/ป่าสักและลำน้ำสาขามีคุณภาพเพิ่มขึ้น

๒. มลภาวะสิ่งแวดล้อมที่เป็นผลพวงจากการเติบโตของภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม ชุมชนและเมืองลดลง

๓. สามารถนำขยะที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องมาสร้างมูลค่าและนำสู่การสร้างรายได้ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑ ได้อย่างต่อเนื่องในอนาคต

กลยุทธ์ :

๓.๑ การบริหารจัดการมลภาวะสิ่งแวดล้อมร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา/สถาบันวิจัย ในการนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหามลภาวะสิ่งแวดล้อมในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑

๓.๒ ยกกระดับการให้ความรู้ และส่งเสริมการนำขยะและผักตบชวาไปสร้างมูลค่าเพิ่ม

๗.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : เสริมสร้างเมืองให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยและน่าอยู่อย่างยั่งยืนโดยการจัดระเบียบการ ขยายตัวของชุมชนเมืองอย่างมีแบบแผนเหมาะสม และสอดคล้องกับการวางระบบโครงข่ายบริการพื้นฐานรองรับการขยายตัวของเมือง

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ :

๑. มีสภาพ “ความเป็นเมือง” ที่น่าอยู่ ปลอดภัย มีสภาพแวดล้อมที่ดี และมีความสะดวกในการเดินทาง

๒. มีโครงข่ายคมนาคมที่เหมาะสมในการสัญจร ขนส่ง และกระจายสินค้าได้อย่างสะดวกรวดเร็ว สามารถลดต้นทุน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งในด้านการขนส่งผ่านกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑ รวมทั้งการเข้าถึงแหล่งอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และแหล่งท่องเที่ยว

กลยุทธ์ :

๔.๑ พัฒนาและปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองโดยเฉพาะการเพิ่มประสิทธิภาพระบบโครงข่ายการคมนาคมขนส่งและการปรับปรุงระบบป้องกันน้ำท่วมพื้นที่เศรษฐกิจให้มีความพร้อมและเกิดประโยชน์สูงสุด

๔.๒ พัฒนาระบบ Logistics และระบบขนส่งสาธารณะสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางการขนส่งและกระจายสินค้าเชื่อมโยงกับพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกและกลุ่มจังหวัดใกล้เคียง

๔.๓ รักษาและสืบสาน อัตลักษณ์ของเมืองในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑ เพื่อสร้างคุณค่าและคงความโดดเด่นของเมือง สถานที่สำคัญ และชุมชนที่มีทุนทางประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม ให้คงอยู่ตลอดไป

๔.๔ พัฒนาระบบการบริหารจัดการและปรับปรุงภูมิทัศน์เมืองเพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ในเขตชุมชนเมืองให้เป็นระเบียบและสวยงาม

๑.๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดสระบุรี

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสระบุรี

๑ วิสัยทัศน์ :

เมืองการค้าการลงทุนในอุตสาหกรรมสีเขียวระดับนานาชาติ สังคมแห่งความสุข

๒ พันธกิจ :

๑. นำภารกิจของรัฐและนโยบายของรัฐบาลไปปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์
๒. ดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยและเป็นธรรมในสังคม
๓. จัดให้มีการคุ้มครอง ป้องกัน ส่งเสริมและช่วยเหลือประชาชนและชุมชนที่ด้อยโอกาส เพื่อให้ได้รับความเป็นธรรมทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง
๔. จัดให้มีการบริการภาครัฐ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างเสมอภาครวดเร็วและมี

คุณภาพ

๕. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรมหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ มอบหมายหรือที่มีกฎหมายกำหนด

๓. เป้าหมายการพัฒนา :

“มูลค่าการค้าการลงทุนอุตสาหกรรมสะอาดเพิ่มขึ้นเศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพ และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี”

ยุทธศาสตร์จังหวัดสระบุรีประกอบไปด้วยจำนวน ๔ ประเด็น ดังนี้ :

๑. ส่งเสริมการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวในอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. เสริมสร้างขีดความสามารถในกระบวนการผลิตสินค้าและบริการให้ได้มาตรฐานสากล
๓. เสริมสร้างความมั่นคงและสังคมคุณภาพตามวิถีมัชฌิมพัฒนาไทย
๔. เสริมสร้างระบบบริการสาธารณะตามหลักธรรมาภิบาลและมีคุณภาพมาตรฐาน

๔. วัตถุประสงค์ :

“มูลค่าการค้าการลงทุนอุตสาหกรรมสะอาดเพิ่มขึ้นเศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพ และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี”

๕. เป้าหมายและตัวชี้วัด :

๑. ความสำเร็จของการดำเนินการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
๒. อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้นมาตรฐานสากล
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index : HAI)
๔. ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของ ภาครัฐ

๖. ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์และตัวชี้วัด มีดังนี้

๖.๑ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : ส่งเสริมการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวในอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด : ๑. รายได้จากการส่งเสริมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ ๕

๒. รายได้จากการส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวในอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ ๑๖

เป้าประสงค์ : การลงทุนในอุตสาหกรรมสะอาดในจังหวัดเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ : มีจำนวน ๔ กลยุทธ์ ดังนี้

๑. เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านเศรษฐกิจสู่ความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์

๒. พัฒนาระดับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวแบบทางเลือกสอดคล้องกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ที่เอื้อต่อการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการค้าและบริการ

๔. พัฒนาสภาพแวดล้อมสู่ความเป็นเมืองน่าอยู่

๖.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของกระบวนการผลิตสินค้าและบริการสู่มาตรฐานสากล

ตัวชี้วัด : ๑. สินค้าและบริการได้ผ่านการรับรองมาตรฐานสินค้าสากลเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๕

๒. จำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นได้รับมาตรฐานชุมชน ๔๐ ผลิตภัณฑ์

เป้าประสงค์ : ต่างประเทศให้ความเชื่อมั่นในสินค้าและบริการของจังหวัด

กลยุทธ์ : มีจำนวน ๔ กลยุทธ์ ดังนี้

๑. เพิ่มประสิทธิภาพผลิตผลเกษตรปลอดภัย อาหารปลอดภัย และผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีมาตรฐาน

๒. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ

๓. ส่งเสริมการพัฒนายกระดับฝีมือแรงงานสอดคล้องกับภาคการผลิตสาขาเป้าหมายเฉพาะ

๔. ส่งเสริมการขยายช่องทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์สินค้าและบริการที่ทันสมัย

๖.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : เสริมสร้างความมั่นคงและสังคมคุณภาพตามวิถีมัชฌิมพัฒนาไทย

ตัวชี้วัด : ๑. คดีอาชญากรรมและคดีอาเสพติด ลดลงคิดเป็นร้อยละ ๒๕

๒. จำนวนอุบัติเหตุช่วงเทศกาลสำคัญ ลดลงคิดเป็นร้อยละ ๓๕

๓. ครอบคลุมอบอุ่นตามเกณฑ์ที่กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กำหนด เพิ่มขึ้นร้อยละ ๘๕

๔. หมู่บ้านที่ผ่านเกณฑ์การจัดระดับหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง คิดเป็นร้อยละ ๘๐

เป้าประสงค์ : ประชาชนอยู่ในสังคมปลอดภัยมีคุณภาพชีวิตและมีความสุข

กลยุทธ์ : มีจำนวน ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

๑. เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒. ส่งเสริมสังคมแห่งคุณภาพสอดคล้องตามวิถีมัชฌิมพัฒนาไทย

๓. เสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และดำรงชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง

๖.๔ ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริการสาธารณะสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ

ตัวชี้วัด : ๑. ประชากรที่เข้าถึงบริการสวัสดิการสังคม คิดเป็นร้อยละ ๙๕

๒. จำนวนข้อร้องเรียนในการให้บริการที่ลดลง คิดเป็นร้อยละ ๙๐

เป้าประสงค์ : ประชาชนสามารถเข้าถึงการบริการสาธารณะได้อย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ : มีจำนวน ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

๑. ส่งเสริมการบริการสวัสดิการสังคมล่วงหน้า

๒. เพิ่มประสิทธิภาพการบริการสาธารณะตามหลักธรรมาภิบาล

๓. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเชื่อมโยงการบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสระบุรี

(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)

วิสัยทัศน์

“ สนับสนุน ตอบสนองนโยบายของรัฐ บนพื้นฐานของความเข้าใจ
ในปัญหาและศักยภาพของท้องถิ่น พร้อมบูรณาการการจัดการร่วมกัน ”

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรทฤษฎีใหม่

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและการจัดสวัสดิการสังคม

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการบริการด้านสาธารณสุขและการเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ ๕ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคม และเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ ๖ เพิ่มศักยภาพและพัฒนาอาชีพของประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๘ พัฒนาศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๑ อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๓ จัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

กลยุทธ์ที่ ๔ ป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมอนุรักษ์และฟื้นฟูขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมอนุรักษ์และฟื้นฟู ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม
ท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างจิตสำนึกและความตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของศิลปวัฒนธรรม
ประจำถิ่น ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมศาสนา พัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม

- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาองค์กรและบุคลากรภาครัฐสู่การบริหารจัดการที่ดี
 กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพบุคลากรของท้องถิ่น
 กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบบริหารองค์กร
 กลยุทธ์ที่ ๓ การส่งเสริมพัฒนาประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสัมพันธ์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว
 กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบโดยบูรณาการทุกภาคส่วน

๒.ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็ก

๒.๑ วิสัยทัศน์

“มวกเหล็กเมืองแหล่งท่องเที่ยว สภาพแวดล้อมดี สถานที่น่าอยู่ เชิดชูคุณธรรม นำด้วยธรรมาภิบาล และการมีส่วนร่วมของประชาชน”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาคุณภาพชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
 ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาส่งเสริมอนุรักษ์ฟื้นฟู ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
 ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การพัฒนาด้านองค์กรและบุคลากรภาครัฐสู่การบริหารจัดการที่ดี
 ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การพัฒนาด้านส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยว
 ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การพัฒนาด้านการส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม

๒.๓ เป้าประสงค์

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาคุณภาพชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
 -เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
 ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 -เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาส่งเสริมอนุรักษ์ฟื้นฟู ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
 -เพื่อพัฒนาส่งเสริมอนุรักษ์ฟื้นฟู ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณีและภูมิปัญญา

ท้องถิ่น

- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การพัฒนาด้านองค์กรและบุคลากรภาครัฐสู่การบริหารจัดการที่ดี
 -เพื่อพัฒนาองค์กรและบุคลากรภาครัฐสู่การบริหารจัดการที่ดี
 ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การพัฒนาด้านส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยว
 -เพื่อพัฒนาด้านส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยว
 ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การพัฒนาด้านการส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม
 -เพื่อพัฒนาด้านการส่งเสริมพัฒนาประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม

๒.๔ ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาคุณภาพชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
๑.เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	-กรณีโครงสร้างพื้นฐาน วัดคุณภาพงานจากการที่ คณะกรรมการตรวจรับงานจ้างโดยตรวจรับงานที่จะต้องได้ คุณภาพที่ดี ไม่มีปัญหาและข้อท้วงติง -กรณีโครงการด้านอื่น ๆ วัดจากการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการทุกประการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
๑. เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	-ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในตำบลได้รับการจัดการ ดูแล อนุรักษ์ และฟื้นฟู

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาส่งเสริมอนุรักษ์ฟื้นฟู ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
๑. เพื่อพัฒนาส่งเสริมอนุรักษ์ฟื้นฟู ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	-ด้านขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟูเป็นอย่างดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การพัฒนาด้านองค์กรและบุคลากรภาครัฐสู่การบริหารจัดการที่ดี

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
๑. เพื่อพัฒนาองค์กรและบุคลากรภาครัฐสู่การบริหารจัดการที่ดี	-ด้านการบริหารจัดการขององค์กรมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การพัฒนาส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
๑. เพื่อพัฒนาส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยว	-ด้านการบริหารจัดการท่องเที่ยวภายในตำบลมีการพัฒนาและการบริหารจัดการที่มีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การพัฒนาส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
๑. เพื่อพัฒนาส่งเสริมพัฒนาประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม	-ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยส่งเสริมให้ประชาชนในตำบลร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมแสดงความคิดเห็น

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. พัฒนาด้านคุณภาพชีวิตของประชาชน และพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานชีวิตของประชาชน
๒. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดียิ่งขึ้น
๓. อนุรักษ์ฟื้นฟู วัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณีของประชาชนให้คงอยู่สืบไป
๔. การพัฒนาองค์กรและบุคลากร เพื่อการบริหารจัดการที่ดีขึ้น
๕. พัฒนาความมั่นคงด้านการท่องเที่ยว เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวและเพิ่มรายได้สู่ชุมชน
๖. ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของหน่วยงานต่าง ๆ และประชาชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒.๖ กลยุทธ์

๒.๖.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- กลยุทธ์
- พัฒนาด้านสภาพแวดล้อมภายในตำบลให้น่าอยู่
  - พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภค สาธารณูปการ
  - ส่งเสริมด้านการบริการและช่วยเหลือประชาชน
  - ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา
  - เสริมสร้างความสามัคคีและความเข้มแข็งของประชาชนในแต่ละชุมชน
  - ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมและบริการประชาชน
  - ส่งเสริมการบริการด้านสาธารณสุขและการเสริมสร้างสุขภาวะทางกายและจิตใจของประชาชน
  - สร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม
  - ส่งเสริมด้านบริการและการช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบปัญหาต่าง ๆ

๒.๖.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- กลยุทธ์
- รักษาและฟื้นฟู พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
  - พัฒนาด้านสภาพแวดล้อมภายในตำบลให้น่าอยู่
  - พัฒนาแหล่งทำการเกษตร

๒.๖.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมอนุรักษ์ฟื้นฟูศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม
ขนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์

- ส่งเสริมอนุรักษ์และฟื้นฟูวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และวันสำคัญ
- สร้างจิตสำนึกและตระหนักในคุณค่าและความสำคัญศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมท้องถิ่น
- อนุรักษ์ประเพณีการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมให้คงอยู่สืบไป

๒.๖.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรและบุคลากรภาครัฐสู่การบริหารจัดการที่ดี
กลยุทธ์

- พัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพบุคลากรของท้องถิ่น เพื่อคุณภาพที่ดีการใช้บริการประชาชน
- พัฒนาระบบบริหารงานองค์กรเพื่อเสริมศักยภาพการช่วยเหลือประชาชน
- พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการเรียนรู้ การบริหารจัดการที่ดี

๒.๖.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยว
กลยุทธ์

- สนับสนุนและฟื้นฟูแหล่งธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยว
- รณรงค์และสร้างจิตสำนึกในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

๒.๖.๖ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมพัฒนาประชาธิปไตยและ
กระบวนการประชาสังคม

กลยุทธ์

- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาชุมชน
- ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการประชาสังคมภาคประชาชน

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จากยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็ก จึงได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) คือ มีภาพแวดล้อมทางสังคมที่ดี ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น มีโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ในตำบล ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นทางสังคม และประชาชนยึดหลักการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจ

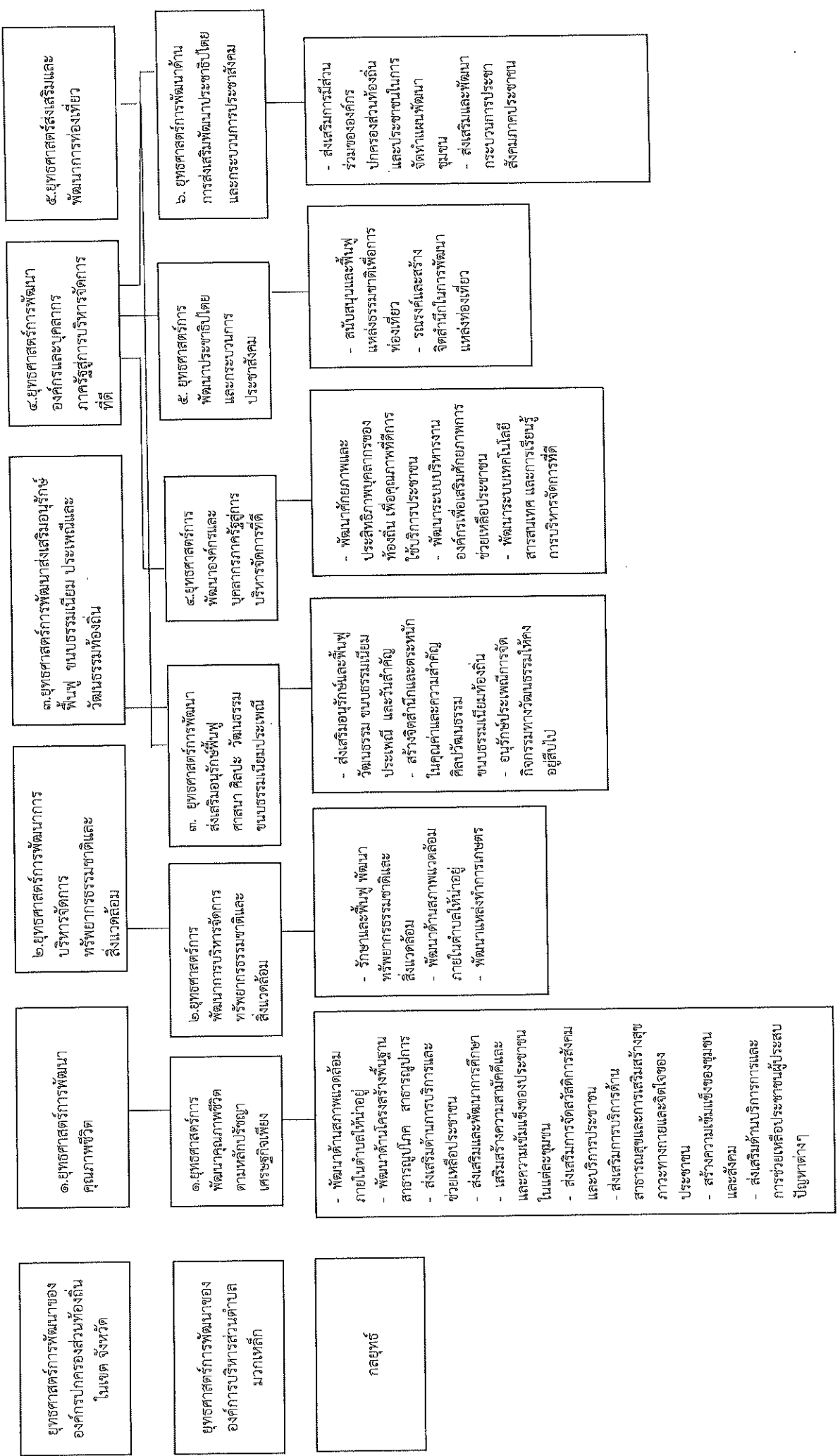
๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็ก มุ่งพัฒนา ๖ ด้าน ได้แก่

๑. การพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. ส่งเสริมอนุรักษ์ฟื้นฟู ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔. การพัฒนาด้านองค์กรและบุคลากรภาครัฐสู่การบริหารจัดการที่ดี
๕. พัฒนาด้านส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยว
๖. พัฒนาด้านการส่งเสริมพัฒนาประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ขององค์การบริหารส่วนตำบลม่วงเหล็ก (ต่อ)

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การพัฒนาตำบลในระยะที่ผ่านมามุ่งเน้นให้มีการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเจริญเติบโตของตำบลมวกเหล็กและรองรับจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ยังได้จัดส่งเจ้าหน้าที่เข้ารับการอบรมเพื่อให้มีความรู้มีศักยภาพในการบริหารจัดการเชิงบูรณาการที่ตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นได้เท่าทันสถานการณ์เพื่อรองรับการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นอีกทั้งยังกำหนดให้ตำบลมีทิศทางการพัฒนาไปในแนวทางท่องเที่ยวเชิงรุกเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาจังหวัดสระบุรีที่จะให้เป็นศูนย์กลางการอุตสาหกรรมและเป็นแหล่งท่องเที่ยว

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็ก ด้วยเทคนิค SWOT Analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength - S) จุดอ่อน (Weak - W) และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunity - O) และอุปสรรค (Threat - T) เป็นเครื่องมือ

ศักยภาพ	จุดแข็ง / โอกาส	จุดอ่อน/อุปสรรค
ด้านเศรษฐกิจ	<p>จุดแข็ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น น้ำตกเจ็ดสาวน้อยและน้ำตกอีกหลายแห่ง, ไร่ถั่ว, ค่ายลูกเสือ, ทุ่งทานตะวัน - มีการคมนาคมที่สะดวก - มีนักท่องเที่ยวทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัด เดินทางมาท่องเที่ยวจำนวนมาก - มีที่พักแบบบ้านพักและแบบรีสอร์ท - มีพื้นที่เหมาะแก่การทำเกษตร - มีแหล่งน้ำต้นทุน <p>โอกาส</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีที่ตั้งอยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น น้ำตกอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย - มีเส้นทางคมนาคมที่สะดวก คือ รถยนต์ รถไฟ - นักท่องเที่ยวสนใจเดินทางมาท่องเที่ยวมวกเหล็กมากขึ้นเนื่องจากจังหวัดได้นำเทศกาลทุ่งทานตะวันเข้าบรรจุในปฏิทินการท่องเที่ยวของจังหวัดสระบุรี - มีแนวโน้มการลงทุนเพิ่มมากขึ้น - ความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น เนื่องจากมีนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น การค้าขายภายในตำบลเพิ่มมากขึ้นด้วย 	<p>จุดอ่อน</p> <ul style="list-style-type: none"> - แหล่งท่องเที่ยวทรุดโทรม - ขาดการประชาสัมพันธ์และข้อมูลการท่องเที่ยว - พื้นที่ห่างไกลจากคลองมวกเหล็ก ขาดน้ำด้านการเกษตร - ขาดการรวมกลุ่ม - ขาดแหล่งเงินทุน <p>อุปสรรค</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนไม่เห็นความสำคัญของการเป็นเจ้าบ้านที่ดี - ขาดการสนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างจริงจัง - ขาดการพัฒนาและการสร้างเอกลักษณ์สินค้าเฉพาะตำบล - ผลผลิตทางการเกษตรส่วนใหญ่ราคาตกต่ำ - ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งส่งผลต่อเศรษฐกิจ - ไม่มีตลาดกลางจำหน่ายสินค้า

ศักยภาพ	จุดแข็ง / โอกาส	จุดอ่อน/อุปสรรค
ด้านสังคม	<p>จุดแข็ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - บุคลากรมีความพร้อมที่จะพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ให้มีความศักยภาพในการดำเนินงาน - ประชาชนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับสุขภาพพลานามัย <p>โอกาส</p> <ul style="list-style-type: none"> - นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าเพิ่มโอกาสและพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาให้กับประชาชน - มี รพ.ส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล และ อสม. ของตำบล 	<p>จุดอ่อน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขาดเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการศึกษา - ประชาชนที่มีรายได้น้อยไม่ใส่ใจต่อความสำคัญด้านสุขอนามัย <p>อุปสรรค</p> <ul style="list-style-type: none"> - สถานศึกษาบางแห่งมีบุคลากรทางการศึกษาไม่เพียงพอ - เกิดโรคระบาด เช่น โรคไข้เลือดออก โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด-๑๙)

ศักยภาพ	จุดแข็ง / โอกาส	จุดอ่อน/อุปสรรค
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	<p>จุดแข็ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ - มีคลองมวกเหล็กไหลผ่าน - มีระบบการจัดการและเก็บขยะมูลฝอย <p>โอกาส</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีกฎหมายให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทและหน้าที่ในการดูแลบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อม - มีอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ที่ดำเนินจัดกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - สภาพภูมิอากาศร้อนชื้นเอื้อต่อความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ 	<p>จุดอ่อน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนขาดความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ - กลุ่มชุมชน ขาดความเข้มแข็งในการอนุรักษ์ - ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรักษาความสะอาด ทั้งขยะไม่ถูกที่ <p>อุปสรรค</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการบุกรุกพื้นที่อุทยานฯ และพื้นที่อนุรักษ์ - ปัญหามลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมระยะยาว ประชาชนจึงไม่ให้ความสำคัญในการดูแลรักษา - ขาดการสนับสนุนงบประมาณในการจัดการบริการสาธารณะด้านสิ่งแวดล้อมขนาดใหญ่ เช่น โรงกำจัดขยะ

ศักยภาพ	จุดแข็ง / โอกาส	จุดอ่อน/อุปสรรค
ด้านระบบการบริหาร	<p>จุดแข็ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้บริหารท้องถิ่นสามารถกำหนดนโยบายได้เองภายใต้กรอบของกฎหมาย - มีการพัฒนาบุคลากรต่อเนื่องทุกปี <p>โอกาส</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีแนวโน้มของรายได้มีปริมาณเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ - ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากภาคเอกชน 	<p>จุดอ่อน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความต้องการและความคาดหวังของประชาชนสูง แต่ต้องการบริหารส่วนตำบลตอบสนองได้น้อย - การพัฒนาบุคลากรจำนวนมากส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น <p>อุปสรรค</p> <ul style="list-style-type: none"> - การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นมีความล่าช้า ไม่เป็นไปตามแผนปฏิบัติการและไม่มีความชัดเจน - อำนาจหน้าที่ตามแผนการกระจายอำนาจยังไม่มีความชัดเจนในหลายภารกิจ

ศักยภาพ	จุดแข็ง / โอกาส	จุดอ่อน/อุปสรรค
ด้านระบบข้อมูล	<p>จุดแข็ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการจัดเก็บข้อมูลในการดำเนินการ - มีการจัดระบบการจัดเก็บข้อมูล <p>โอกาส</p> <ul style="list-style-type: none"> - การจัดเก็บข้อมูลแยกตามผู้รับผิดชอบ ทำให้สะดวกต่อการค้นหา - การจัดระเบียบการจัดเก็บข้อมูล 	<p>จุดอ่อน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีความรู้ความชำนาญในการจัดเก็บข้อมูล - มีพื้นที่น้อยในการจัดเก็บข้อมูล <p>อุปสรรค</p> <ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูลแต่ละกอง/ส่วนงาน มีจำนวนมาก บางเรื่องผ่านมากว่าสิบปียังไม่ได้รับการทำลาย ส่งผลให้แต่ละกอง/ส่วนงานมีเอกสารที่ต้องจัดเก็บจำนวนมาก - การจัดเก็บข้อมูลมีการปะปนกัน

ศักยภาพ	จุดแข็ง / โอกาส	จุดอ่อน/อุปสรรค
ด้านอัตรากำลัง (พนักงานส่วนตำบล/ลูกจ้าง)	<p>จุดแข็ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการจัดแบ่งหน้าที่การทำงานอย่างชัดเจน - บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ - มีการกำหนด แผนอัตรากำลังตามโครงการ <p>โอกาส</p> <ul style="list-style-type: none"> - บุคลากรได้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานอยู่เสมอ - บุคลากรได้เรียนรู้งานจากโครงการต่างๆ 	<p>จุดอ่อน</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีบุคลากรไม่เพียงพอ - การปฏิบัติงานมีการล่าช้า <p>อุปสรรค</p> <ul style="list-style-type: none"> - บุคลากรต้องรับผิดชอบหลายงาน ทำให้ประสิทธิภาพของงานไม่ดีเท่าที่ควร - บุคลากรบางส่วนไม่ได้เข้ารับการฝึกอบรมด้านการปฏิบัติหน้าที่

ศักยภาพ	จุดแข็ง / โอกาส	จุดอ่อน/อุปสรรค
ด้านการเงิน/ งบประมาณ	<p>จุดแข็ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - การบริหารงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ - มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้และความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ <p>โอกาส</p> <ul style="list-style-type: none"> - องค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็ก ได้รับการจัดสรรงบประมาณ เป็นไปตามที่ได้ประมาณการไว้ในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี - เจ้าหน้าที่ได้จัดสรร งบประมาณตามโครงการที่เร่งด่วน 	<p>จุดอ่อน</p> <ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนา - มีโครงการเข้าแผนงานจำนวนมาก ทำให้การจัดสรรงบประมาณดำเนินการล่าช้า <p>อุปสรรค</p> <ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเพียงพอต่อการใช้จ่ายรายจ่ายประจำ งบประมาณในส่วนของการพัฒนาพื้นที่ยังไม่เพียงพอ - เนื่องจากโครงการที่ได้รับการเสนอบางโครงการมีเอกสารตกหล่นทำให้ล่าช้าต่อการดำเนินงาน

ศักยภาพ	จุดแข็ง / โอกาส	จุดอ่อน/อุปสรรค
ด้านศักยภาพ ของชุมชน	<p>จุดแข็ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนมีการจัดตั้งกลุ่มการทำอาชีพภายในชุมชน - มีกลุ่มต่างๆ ในหมู่บ้าน เช่น กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มค้าขายสินค้าเกษตร <p>โอกาส</p> <ul style="list-style-type: none"> - เปิดโอกาสให้ประชาชนมีการรวมกลุ่มในการดำเนินกิจกรรม กิจกรรม ต่างๆ - ประชาชนในชุมชนมีรายได้จากกลุ่มอาชีพ 	<p>จุดอ่อน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขาดความรู้ในการบริหารจัดการงานของกลุ่มที่ถูกต้อง - ประชาชนขาดความรู้ในการเพิ่มศักยภาพ <p>อุปสรรค</p> <ul style="list-style-type: none"> - การรวมกลุ่มเป็นไปแบบชั่วคราว ยังไม่เกิดความยั่งยืน - ประชาชนในกลุ่มอาชีพส่วนมากเป็นผู้สูงอายุ จึงทำให้ยากต่อการประสานงาน

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็ก ประกอบด้วยปัจจัยด้านต่างๆ ดังนี้

๑. ด้านสังคมและวัฒนธรรม ได้แก่ จำนวนประชากร ระบบการศึกษา ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี แนวโน้มทางสังคม การคมนาคม การสื่อสาร อาชีพและปัญหาสังคม ฯลฯ

๒. ด้านเทคโนโลยี ได้แก่ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศ แหล่งเรียนรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น ฯลฯ

๓. ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ของประชาชน ภาวะทางการเงิน การว่างงาน อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ฯลฯ

๔. ด้านการเมืองและกฎหมาย ได้แก่ รัฐธรรมนูญการยกฐานะจาก อบต. เป็นเทศบาลการควมรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรงบประมาณ

ปัจจัยทั้ง ๔ ด้านดังกล่าว มีอิทธิพลต่อองค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็ก มากน้อยแตกต่างกัน ปัจจัยด้านการเมืองและกฎหมายจะเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อองค์การบริหารส่วนตำบลและท้องถิ่นอื่นๆ เพราะต้องยึดระเบียบกฎหมายตลอดจนเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ของรัฐบาล เป็นแนวหลักในการปฏิบัติงาน

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
๑	ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๑.บริหารงานทั่วไป ๒.ด้านบริการชุมชนและสังคม ๓.ด้านการเศรษฐกิจ ๔.ด้านการดำเนินงานอื่น	๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน ๑.๒ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา ๑.๓ แผนงานรักษาความสงบภายใน ๑.๔ แผนงานการศึกษา ๑.๕ แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ ๑.๖ แผนงานงบกลาง ๑.๗ แผนงานสาธารณสุข ๑.๘ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ๑.๙ แผนงานสังคมสงเคราะห์	สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา กองสาธารณสุข กองสวัสดิการ	อบจ./จังหวัด/ อำเภอ/ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องฯ
๒	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑.ด้านบริการชุมชนและสังคม	๒.๑ แผนงานบริการทั่วไป ๒.๒ แผนงานเคหะและชุมชน ๒.๓ แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด กองสาธารณสุข กองสวัสดิการ	สำนักปลัด กองคลัง
๓	ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมอนุรักษ์ฟื้นฟู ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑.บริหารงานทั่วไป ๒.ด้านบริการชุมชนและสังคม	๓.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป ๓.๒ แผนงานศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ ๓.๓ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด กองการศึกษา กองสวัสดิการ	สำนักปลัด กองคลัง
๔	ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครักษ์และบุคลากรภาครัฐผู้ปฏิบัติการบริหารจัดการที่ดี	๑.บริหารงานทั่วไป ๒.ด้านบริการชุมชนและสังคม ๓.ด้านการเศรษฐกิจ	๔.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป ๔.๒ แผนงานรักษาความสงบภายใน ๔.๓ แผนงานการศึกษา	สำนักปลัด งานป้องกัน กองคลัง กองการศึกษา	สำนักปลัด กองคลัง
๕	ยุทธศาสตร์การพัฒนาประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม	๑.บริหารงานทั่วไป	๕.๑ แผนงานการเกษตร ๕.๒ แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	สำนักปลัด กองสวัสดิการ กองศึกษา	สำนักปลัด กองคลัง
๖	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมพัฒนาประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม	๑.บริหารงานทั่วไป ๒.ด้านบริการชุมชนและสังคม	๖.๑ แผนงานทั่วไป ๖.๒ แผนงานการศึกษา	สำนักปลัด กองสวัสดิการ กองศึกษา	สำนักปลัด กองคลัง

บัญชีโครงการพัฒนา

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๑